

JAZZOVÁ SFKCT / UNIJAZZ, člen Mezinárodní jazzové federace
při Hudební radě UNESCO

43 10 88

Informační zpravodaj - prosinec 1987

OBSAH:	str.
1/ Hned z kraje: P.F. 1988!	00
2/ Hlavní zásady Sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou - UNIJAZZ	0
3/ Návrh organizačního řádu UNIJAZZu	1
I. Důvodové zpráva	1
1. Sociálně politické důvody pro založení organizace	1
2. Zdůvodnění hlavních částí organizačního řádu	4
II. Organizační řád UNIJAZZ - Sdružení	5
4/ Rozhodnutí ministerstva vnitra ČSR ze dne 17. listopadu 1987	13
5/ Rozklad proti rozhodnutí MV ČSR	14
6/ O něčem jiném / Bratislavské jazzové dny/	17
7/ Novým zájemcům o členství	22
8/ Jazzový festival v Karlových Varech počtvrté	23
Cesty hostů a slepe uličky domácích	23
Dr. L. Dorůžka: Máje cesta k Jazzu	23
9/ Rockfest	24
10/ Slova jaksi navíc.....	24
11/ Psychedelie, sex a Ježíš Kristus : Swans	25
12/ Výzva 131 rockových aktivistů	26
13/ Podnět přípravného výboru UNIJAZZu k legis- lativním úpravám v oblasti kulturně výchov- né a zájmové umělecké činnosti	27
14/ Jeden mírový koncert, Plzeň - Lochotín	28
15/ Písem, písou, psali	29
16/ Usměvave tváře na folkové lipníci	30
17/ Slovo na závěr - možné užitečné, možné zbytečné	

Hned zkraťte: P. F. 1988!

Děkujeme za potvrzení o Vašem zájmu být členem naší organizace.

Dále: máme radost, že s potvrzením přijetí Vaší přihlášky můžeme poděkovat za důvěru, kterou jste přes minimální informovanost poskytli našim krokům k opětovnému získání statutu pro kulturní činnost - právně podloženějšího -, až doposud vykonávanou naší Jazzovou sekcí.

Povzbuzení příznivou odezvou na náš průzkum se pokusíme dohnat to, co jsme doposud nemohli udělat; zasíláme Vám k posouzení návrh organizačního řádu sdružení MUIJAZZ, jímž bychom se v budoucnosti rádi řídili, a důvodovou zprávu k němu, které by alespoň v základních bodech měla ozřejmit okolnosti, za jakých byl předložen ke schválení. Můžete nám k němu zaslat své připomínky, jak ukazují nejnovější zprávy došlé po uzavěrce tohoto zpravodaje, schvalovací řízení ještě zdaleka není u konce a nelze vyloučit, že dojde k některým dílčím úpravám (přirozeně, že ne na újmu základních principů naší práce a myšlenky Jazzové sekce).

Statně, mnozí z Vás s námi již začali komunikovat a nabídli nám kromě svých názorů na věc též nejroznější pomoc, od zaslaných poštovních známek pro další korespondenci s Vámi přes různé manuální práce až po nabídku vlastní publicistické aktivity. Všem ještě mnohokrát děkujeme, dříve nebo později Vaše nabídky využijeme a pokusíme se též zprostředkovat vzájemnou pomoc mezi jednotlivé členy.

K zájemcům o aktivní podíl na publikační práci: zašlete nám konkrétnější náměty, kterými byste se chtěli v dohledné době zabývat. Nepochybně se najde mezi Vámi k některým tématům několik spřízněných duší, které bude stát za to dát dohromady, tím zabránit zbytečné duplicitě a vytvořit zároveň drobné nezávislé tvůrčí kolektivy, jež by v budoucnu mohly samostatně uspokojovat specializované zájmy našich členů. Totéž se týká i případné klubové činnosti, zde ale bude technicky a administrativně situace komplikovanější.

Jak ukazují naše zkušenosti, kulturní život v Československu sice není tak bohatý, jak bychom si představovali, ale občas se přece jen něco děje, na všech stupních oficiality resp. nezávislosti. Máme eminentní zájem soustřeďovat a předávat dál informace o nejroznějších kulturních událostech, které se kolem Vás chystají nebo Vás z jakéhokoli důvodu zaujaly - podělte se s námi a s našimi (společnými) přáteli o Vaše očekávání a dojmy!

(Na okraj poznámky: pošta nám zatím chodí, ale pište nám i nadále doporučeně na známé adresy, odpovíme na každý zajímavý podnět).

Na následujících stránkách uvádíme několik recenzí na některé akce, jež nám rok 1987 přinesl. Jejich výběr nesleduje žádný jiný záměr, než námetkou pokrýt pokud možno nejširší spektrum.

Joska Skalník

RNDr. Jiří Exner

Vladimír Kouřil
Čkalova 5
160 00 Praha 6

Ing. Čestmír Huňát
Nad Šárkou 104
160 00 Praha 6

Tomáš Křivánek
Dejvická 34
160 00 Praha 6

Hlavní zásady Sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou
UNI JAZZ.

- Název:** UNI JAZZ -- Sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou
- Sídlo:** Praha
- Působnost:** ČSR organizačně, s možností členství pro všechny občany ČSSR
- Charakter:** dobrovolná zájmová společenská organizace podle zák. 68/1951 Sb. ve znění zák. č. 74/1973 Sb.
- Činnost:**
- umělecká
 - organizační a vzdělávací
 - ediční
 - hospodářská
 - společenská a organizační
- Členství:**
- individuální
 - kolektivní
 - čestné
- Orgány:**
- valné shromáždění
 - členská schůze
 - výbor UNI JAZZu
 - revizní komise
 - smírčí komise
 - specializované komise
 - sbory aktivistů
 - kluby jako organizační složky
- Hospodaření:** chozraščotní charakter ve smyslu Hospodářského zákoníku
- Změna stanov :** rozhodnutím výboru s projednáním s kompetentními orgány a dodatečně schváleným plenární schůzí
- Zánik :**
- rozhodnutím prosté většiny členů
 - rozhodnutím ústředního orgánu státní správy v souladu s platnými čs. zákony
- Nadřízený orgán :** Ministerstvo kultury ČSR
- Přípravný výbor:** Důvodovou zprávu, organizační řád a předběžná projednání na úřad provedl přípravný výbor ve složení
Vladimír Korišil, Joska Skalník, Tomáš Křivánek, Ing. Čestmír Huňák,
RNDr. Jiří Exner.
- Tento výbor tímto předkládá organizační řád ke schvalovacímu řízení civilně správnímu úseku Ministerstva vnitra ČSR.

V Praze dne 15.9.1987

Návrh organizačního řádu.

Verze upravená na základě připomínek kolegia ÚKVČ.

Srpen 1987

I. Důvodová zpráva.

1. Sociálně politické důvody pro založení organizace

Návrh založit organizaci UNIJAZZ - sdružení vznikl z reálných kulturních potřeb naší společnosti, zvláště její mladé generace.

V podmínkách probíhajících sociálních změn se ukazuje jako nedostatečné současné strukturální rozčlenění kulturní sféry, zvláště těch oblastí, kde existuje vždy jedna centralizovaná, na úzký okruh zaměřená specializovaná organizace.

Kultura se dynamizuje, hranice mezi jednotlivými směry a žánry se buď posouvají nebo úplně ztrácejí.

V uplynulých letech se touto problematikou teoreticky i prakticky zabývala Jazzová sekce Svazů hudebníků resp. jeho Pražské pobočky.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 potvrzeným usnesením Městského soudu v Praze dne 12.5.1987 však byla po právní stránce patnáctiletá činnost této organizace ukončena. Zdůvodnění rozsudku výslovně uvádí, že jeho smyslem není omezování kulturní aktivity občanů, a v této souvislosti byla celá dosavadní práce Jazzové sekce velmi kladně hodnocena jak po stránce odborné úrovně, tak co se týká celkového přínosu pro kulturní život v ČSSR.

V době předcházející soudnímu jednání se alespoň 2 000 československých občanů / lze však předpokládat, že jich bylo mnohem víc / obrátilo na různé orgány státní správy a justice se žádostí o okamžité obnovení činnosti Jazzové sekce. Z řad jejích členů a příznivců i nadále vycházejí různé spontánní a nekoordinované aktivity s tím, že tuto organizaci je nutno chápat přinejmenším jako reálnou sociální strukturu, byť t.č. bez právního statutu. Stejným způsobem to chápe i světová kulturní veřejnost, včetně Mezinárodní jazzové federace při HR UNESCO, která je nadřazenou složkou Jazzové sekce a která má se státní kulturní strukturou velmi dobré vztahy.

Několik dalších zájmových organizací se pokoušelo a pokouší v různých směrech činnost Jazzové sekce suplovat, výsledky jejich práce však často neodpovídají vynaloženému úsilí. Nezískaly zájem členů Jazzové sekce / což bylo nepochybně jelem z jejich hlavních úkolů /, ale objevují se i náznaky nespokojenosti v řadách jejich vlastní členské základny.

S vědomím všech těchto skutečností v dubnu 1987 skupina čs. občanů, kteří mají mnohaleté zkušenosti s prací v Jazzové sekci i podporu jejích členů, vyzvala Ministerstvo kultury ČSR k jednání o možnostech zachování kontinuity adekvátní kulturní činnosti, která by plně vyhověla početným zájemcům o menšinové a alternativní kulturní žánry a o širší kulturní kontext v jejich náročných požadavcích na výměnu informací, tvůrčí konfrontaci a prezentaci jejich sféry zájmu pro širší veřejnost, a tím podpořit růst kvality původní amatérské tvorby a celkovou úroveň kulturního života občanů ČSR. Ministerstvo kultury reagovalo otevřením dialogu na půdě Ústavu pro kulturně výchovnou činnost s cílem prozkoumat zodpovědně situaci a možnosti jejího řešení.

V této fázi je předložen návrh organizačního řádu nové zájmové organizace s pracovním názvem UNIJAZZ - Sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou, která by navázala na pozitivní zkušenosti z předchozího vývoje kolem Jazzové sekce a vyplnila mezeru, vzniklou v československém kulturním životě díky událostem z posledních let.

Význam této organizace spatřujeme především v tom, že umožní zejména mladé generaci rozšířit všeobecné povědomí o smyslu kultury a zvyšovat nároky na kvalitu konzumovaných kulturních statků, a pomůže vytvořit u každého jednotlivého člena pocit pevného zakotvení v kulturním kontextu soudobé společnosti. Ozřejmování hlubších vztahů v kulturní aktivitě se zde staví na bázi moderní improvizované hudby, která je nejabstraktnějším a zároveň nejsrozumitelnějším jazykem spojujícím mladé lidi různé kulturní orientace.

Jak uvádí v úvodu dokument "Hlavní směry kulturně výchovné činnosti pro rok 1988", schválený vládou ČSR v červenci 1987, strategie urychlení rozvoje naší společnosti si klade za cíl rozvíjet tvůrčí aktivitu lidí. Všeobecný kulturní rozhled, kontakt s vývojem kultury doma i ve světě a vědomí vazeb mezi jednotlivými prolínajícími uměleckými žánry považujeme za základní předpoklad rozvoje hodnotné tvůrčí aktivity každého jedince. Z řad nejnadanějších členů navrhované organizace mohou časem vycházet skuteční tvůrci, a to jak hudebníci, tak výtvarníci, publicisté, organizátoři atd. Čím se budou zabývat konkrétně záleží na jejich talentu a vnitřní motivaci. Z hlediska UNIJAZZ - Sdružení by je však měla spojovat hloubka, upřímnost a pevné zázemí tvůrčího projevu.

~~Takové pojetí kulturní práce je pro další~~ rozvoj kreativních schopností lidského ducha nezbytné a v mnoha zemích již zcela běžné. ~~V Československu však m.~~ administrativní krunýř stále ještě vytváří vážné zábrany. Má-li být přestavba společnosti u nás úspěšně završena bude nutné, aby zavedený mechanismus státní správy odvrhl nesmyslnou a neproduktivní úzkou specializovanost a společenská problematika byla řešena komplexně a s vědomím všech souvislostí. To se netýká pouze kultury, ta by však měla /přinejmenším s ohledem na minimální ekonomické vazby/ na pozitivní trendy v budování společnosti reagovat nejpružněji a vytvářet atmosféru pro snadnější dosažení přeměn v dalších oblastech.

V jednom z bodů již citovaných " Hlavních směrů KVČ " jsou přímo uvedeny do souvislosti zvýšení účinnosti kulturně výchovné činnosti a rozvoj soutěže aktivity kulturního zařízení. Z tohoto pohledu je třeba hodnotit překrývání sfér působnosti s jinými stávajícími organizacemi spíše jako pozitivní jev a stimul k efektivnější práci na obou stranách. Při tom je však zřejmé, že celkové zaměření navrhované organizace UNIJAZZ na vztahy v širokém spektru současné kultury je kvalitativně novým pohledem a náplní, doposud v našich strukturách citelně chybějící.

V neposlední řadě je třeba připomenout i zahraniční politický aspekt tohoto pojetí. Jazzová sekce, která pracovala na podobné bázi si získala v posledních letech zájem a podporu nejrůznějších světových pokrokových kulturních institucí. Podaří-li se ustavením navrhované organizace udržet tuto pozornost, může to znamenat ze strany Československa významný vklad do procesu kulturního sbližování národů, k jehož urychlení vyzval letos pro nás symbolický právě v Praze soudruh Gorbačov návrhem na vytvoření tzv. Celoevropského kulturního domu. Praktický smysl a konkrétní dopad obohacení čs. kulturních styků se zahraničím pro prestiž naší kulturní a zahraniční politiky, devizové hospodářství atd., a tím zejména pro život našich občanů je zřejmý.

2. Zdůvodnění hlavních částí návrhu organizačního řádu

2.1. Stát a UNIJAZZ - Sdružení

Vztah a organizace a státu je zakotvena zejména v preambuli organizačního řádu, dále v hlavě 1 odst.4,5,6,7, v hlavě 5 odst.3,6,9 a v hlavě 6 odst.5. Zde jsou specifikovány vazby mezi hlavními činnostmi organizace a státní kulturní politikou, vztahy mezi organizací a orgány státní správy, právní normy, kterým činnost organizace podléhá a napojení na činnost dalších státem řízených institucí. V uvedených bodech organizační řád plně zajišťuje organické začlenění UNIJAZZ - Sdružení do stávající struktury řízení společnosti, efektivní uspokojování celospolečenských zájmů i potřeb členů organizace a dynamický rozvoj její činnosti.

2.2. Charakter a struktura UNIJAZZ - Sdružení

Strukturní problematiku organizace řeší hlava 1, hlava 4, hlava 5. Základní strukturní schéma bylo odvozeno z osvědčeného centrálního modelu, který úspěšně a efektivně uplatňovala jazzová sekce po dobu 15 let. Vnitřní řízení UNIJAZZ - Sdružení bude realizováno na základě přímé vazby volený výbor - členská základna. Elementární jednotkou činnosti organizace je každý aktivní člen. Pro usnadnění organizační a metodické práce se členy a spolupráce s výkonnými orgány státní správy a dalšími institucemi na horizontální úrovni se předpokládá zřizování klubů ve všech místech s aktivní členskou základnou /viz hlava 5/. Navrhované strukturní schéma umožní účinnou aktivizaci členů a operativní realizaci jejich iniciativ. Zredukováním mezistupňů řízení zabráníme nárůstu neproduktivní byrokratické činnosti, stagnace a monopolizace na regionální úrovni. Volné propozice pro vznik klubů do do místa a počtu členů umožní jejich aktivitu v dynamických podmínkách spolupráce a zdravé soutěživosti při zachování základní progresivní koncepce dané metodickou prací komise pro kluby. Zde bude kladen důraz především na zájem a odpovědnost členů organizace za skutečnou tvůrčí aktivitu založenou na vzrůstající informovanosti o pokroku v oblasti kultury a striktně dbáno na to, aby se nejednalo o pouhé plnění direktivních úkolů.

2.3. Činnost UNIJAZZ - Sdružení

Činnost organizace je specifikována v hlavě 2. Je zde uvedeno jednak formální rozdělení činnosti na uměleckou, organizační a vzdělávací, ediční, hospodářskou a společenskou, jednak na příkladech konkrétních úkolů, jejichž plněním bude UNIJAZZ - Sdružení naplňovat své poslání vytkené v preambuli. V tomto směru bude vždy přihlíženo k tomu, aby UNIJAZZ - Sdružení představovalo skutečný přínos pro kulturní život čs. občanů, tzn. aby seznamoval své členy s novými hodnotnými kulturními statky, podněcovalo k původní tvorbě a objevovalo nové souvislosti. Smyslem organizace není tedy suplování struktur stávajících, ale zaplnění mezer, které v současné československé kulturní aféře soustavně pozorujeme, a to jak v oblasti tvůrčí tak prezentační, propagační a výchovné.

2.4. Příprava návrhu organizačního řádu UNIJAZZ - Sdružení

Organizační řád byl připraven členy výboru Jazzové sekce v srpnu 1987 na základě jeho zkušeností s prací v kulturní oblasti, s přihlédnutím k již dříve schváleným stanovám jiných zájmových organizací /např. CHS, CSOP, ČSZ, SH ČSR, resp. JS PP SH/, ke statutu Mezinárodní jazzové federace a k připomínkám kolegia ÚKVC, vznesených při předběžných pracovních jednáních zorganizovaných z podnětu MK ČSR v období květen-srpen 1987. Hlavním posláním organizačního řádu je zajistit navrhované organizaci UNIJAZZ-Sdružení optimální podmínky pro legální činnost a jejím členům maximální možnosti kulturního vyžití. Tato důvodová zpráva je nedílnou součástí následujícího návrhu Organizačního řádu UNIJAZZ-Sdružení pro vztahy jazzové hudby se světovou kulturou.

II. Organizační řád UNIJAZZ - Sdružení

P r e a m b u l e

UNIJAZZ - Sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou/dále UJS / je dobrovolná zájmová organizace, jejímž cílem je v souladu s Ústavou Československé socialistické republiky, s příslušnými předpisy o zájmové kulturní činnosti a se závěrečným aktem Helsinské konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě vytvářet podmínky pro rozšiřování kulturního povědomí a vzdělanosti občanů ČSSR v oblasti jazzové a příbuzné hudby, včetně tzv. menšinových či alternativních žánrů, zejména pokud se týká jejího místa v hudební kultuře v nejširším pojetí a jejího vztahu k dalším uměleckým žánrům.

Posláním UJS je v souladu s československou státní kulturní politikou deklarovanou citovanými právními normami především prosazování vysokých nároků na uměleckou úroveň předkládaných kulturních statků nezávislou na komerční aféře a rozvíjení pozitivního, proporcionálního a tvůrčího přístupu k celé partii světového duchovního bohatství, kterou uvedená kulturní oblast představuje. Základním principem řídící činnosti UJS je nedělitelnost kultury a její nenahraditelná role v pokrokovém vývoji lidského společenství.

Hlava 1

Charakter organizace

1. Název: UNIJAZZ Sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou
2. Je organizována v rámci ČSR s působností v celé ČSSR.
3. Sídlem UJS je Praha.
4. UJS je dobrovolná společenská organizace podle zákona č. 68/1951 Sb. ve znění zákona č. 74/1973 Sb. o dobrovolných organizacích a shromážděních s československou právní subjektivitou. Sdružuje zájemce, kteří svou dobrovolnou prací chtějí přispět k reálnému obohacení kulturního života československých pracujících.
5. UJS je nevýdělečná organizace hospodařící na základě chozraščotu ve smyslu Hospodářského zákoníku, část čtvrtá, §97-106.
6. Řídícím ústředním orgánem UJS ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 68/1951 Sb. je Ministerstvo kultury ČSR. Smyslem řídící činnosti MK ČSR je ve spolupráci s dalšími středními orgány vytvářet podmínky pro to, aby se činnost UJS vyvíjela v souladu s platnými právními předpisy a reálnými kulturními potřebami členů UJS.
7. UJS uskutečňuje styky se zahraničními organizacemi příbuzného zaměření, především s Mezinárodní jazzovou federací při HR UNESCO.
V tomto smyslu je zároveň organizací s mezinárodním prvkem ve smyslu § 1 odst. 3 zák. 116/85 Sb.

Hlava 1

Charakter organizace

1. Název: ~~UNI JAZZ - Sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou~~
2. Je organizována v rámci ČSR s působností v celé ČSSR
3. Sídlem UJS je Praha
4. UJS je dobrovolná společenská organizace podle zákona č. 68/1951 Sb. ve znění zákona č. 74/1973 Sb. o dobrovolných organizacích a schromážděních a československou právní subjektivitou. Sdružuje zájemce, kteří svou dobrovolnou prací chtějí přispět k reálnému obohacení kulturního života československých pracujících.
5. UJS je nevýdělečná organizace hospodářící na základě chozraščotu ve smyslu Hospodářského zákoníku, část čtvrtá, § 97-106.
6. Řídícím ústředním orgánem UJS ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 68/1951 Sb je Ministerstvo kultury ČSR. Smyslem řídicí činnosti MK ČSR je ve spolupráci s dalšími středními orgány vytvářet podmínky pro to, aby se činnost UJS vyvíjela v souladu s platnými právními předpisy a reálnými kulturními potřebami členů UJS.
7. UJS uskutečňuje styky se zahraničními organizacemi příbuzného zaměření, především s Mezinárodní jazzovou federací při HQ UNESCO.
V tomto smyslu je zároveň organizací s mezinárodním prvkem ve smyslu § 1 odst. 3 zák. 116/85 Sb.

Hlava 2

Činnost

1. K zajištění cílů a úkolů vyvíjí samostatně a plánovitě činnost v oblasti kultury založenou na aktivní spolupráci s MJF, MK ČSR, Národními výbory, kulturními středisky a v případě organizační a technické potřeby, zákonných požadavků nebo jinak motivovaných zájmů též na spolupráci s uměleckými svazy a dalšími společenskými a zájmovými organizacemi v ČSSR a v zahraničí.
2. Činnost UJS spočívá zejména v :
 - a/ činnost umělecká
 - b/ činnosti organizátorské a vzdělávací
 - c/ činnosti ediční
 - d/ činnosti hospodářské
 - e/ činnosti společenské a organizační
3. Činnost uměleckou UJS realizuje např.:
 - a/ zřizováním amaterských uměleckých souborů z řad členů a jejich metodickým vedením

~~b/ dalšími formami podpoření individuálních uměleckých aktivit členů UJS,~~
např. metodickou a organizační pomocí na realizaci projektů umělců, a
uměleckých skupin.

4. Činnost organizátorskou a vzdělávací UJS uskutečňuje např.:

- a/ organizováním výchovných a vzdělávacích akcí v oblasti své působnosti jako
např. přednášek, seminářů, tvůrčích setkání umělců, dětí, apod.
- b/ pořádáním koncertů, vystoupení, festivalů, výstav, klubových pořadů, divadelních
představení a podobných akcí.
- c/ spoluprací s hromadnými sdělovacími prostředky při realizaci tematických
pořadů, které přes reálnou potřebu chybí v programové nabídce
- d/ metodickou prací ve spolupráci s dalšími organizacemi /společenské organiz ,
filmová studia, vzdělávací ústavy a pod./
- e/ shromažďováním nosičů záznamů a publikací za účelem jejich půjčování a
kopírování pro soukromé potřeby členů, vedením a rozšiřováním odborné knihovny,
studovny, zajišťováním prezentačního prostoru a technického zařízení pro
reprodukcí všech druhů záznamů atd.
- f/ doporučováním MK CSR osob a souborů k reprezentaci československého jazzu
v zahraničí a činnosti cizinců v této oblasti v CSR a navrhováním jiných
výměnných akcí se zahraničím a jejich organizováním
- g/ spoluprací s jinými organizacemi příbuzného charakteru

5. Činnost ediční zahrnuje např.:

- a/ vydávání odborných a uměleckých publikací, informační. bulletinů a propagačních
materiálů pro potřeby členské základny na základě tvr trvalého edičního
oprávnění
- b/ vydávání zvukových a zvukově-obrazových materiálů
- c/ spoluprací s jinými edičními organizacemi působícími v zájmové sféře UJS

6. Hospodářská činnost UJS je v souladu s § 97 a následujícími body hospodářského
zákoníku a spočívá v zajišťování kontinuity činnosti uvedené v odst.3 až 5
na základě chozrasšotního způsobu hospodaření, při zachování nevýdělečného
charakteru organizace. Pravidla hospodářské činnosti UJS jsou podrobně zpracována
v samostatném ekonomickém řádu UJS.

7. Společenskou a organizační činnost UJS tvoří:

- a/ vedení registrace a evidence členů, pečování o rozšiřování členské základny
- b/ sdílení zájmů svých členů, pravidelná informování o vlastní činnosti
- c/ zprostředkovávání vzájemné pomoci a spolupráce jednotliv. členů
- d/ dokumentaci a archivování různých kulturních aktivit
- e/ zprostředkovávání kontaktů mezi kulturními a společenskými organizacemi,
jejichž činnost je příbuzná zájmům UJS.
- f/ široká propagace práce MJF, příbuzných organizací, vlastní činnosti i
individuální aktivity svých členů, propagace původní tvorby československých
umělců všech statutu a pod.

Členství

1. UJS má řádné členy individuální a kolektivní a čestné členy.
2. Řádným členem UJS se může stát ~~kteřýkoli zájemce o širší kulturní souvislosti z řad jazzových hudebníků a příznivců jazzu a kterékoli kulturní organizace nebo~~ instituce, kteří chtějí přispět k rozvoji této kulturní oblasti a do UJS se dobrovolně přihlásí, zaváže se plnit členské povinnosti a zaplatí stanovené zápisné.
3. Členské přihlášky musí být písemné. Přijetí řádných členů schvaluje výbor.
4. Všichni řádní členové jsou povinni:
 - a/ dodržovat pravidla a předpisy formulované v organizačním řádu UJS a usnesení orgánů UJS.
 - b/ platit pravidelné členské příspěvky
 - c/ aktivně a iniciativně se zúčastňovat činnosti UJS
 - d/ informovat neprodleně orgány, zejména výbor, o každém jednání týkajícím se činnosti UJS, kterého se hodlají zúčastnit a o průběhu a výsledku jednání již uskutečňovaných
 - e/ vrátit členskou legižimaci, zaniklo-li členství
5. Všichni řádní členové mají právo:
 - a/ účastnit se a hlasovat na valném shromáždění a členské schůzi
 - b/ být voleni do výkonných orgánů UJS
 - c/ předkládat orgánům UJS své návrhy a podněty k její činnosti
 - d/ být informováni o činnosti UJS
 - e/ chránit členskou legižimaci
 - f/ účastnit se akcí pořádaných UJS, využívat jejich zařízení a podílet se na dalších výsledcích, umělecké, organizačně-výchovné, ediční, hospodářské a společenské činnosti / viz Hlava 2/
 - g/ žádat o pomoc nebo radu při řešení problémů týkajících se individuální kulturní aktivity
6. Čestné členství se uděluje osobám za významné zásluhy o rozvoj jazzu či příbuzného uměleckého žánru nebo o činnost UJS
7. Udělení čestného členství schvaluje členská schůze. Navrhuje je na doporučení kteréhokoli člena výboru UJS.
8. Čestní členové mají stejná práva a povinnosti jako řádní členové. Nevztahuje se na ně pouze povinnost platit členské příspěvky a právo výkonně hlasovat na členské schůzi, jejich hlas je pouze poradní.
9. Ukončení členství může nastat:
 - a/ vyloučením
 - b/ automatickým zánikem
10. Členové mohou být vyloučeni z UJS v případech:
 - a/ hrubého porušování organizačního řádu, rozhodnutí, usnesení nebo směrnic schválených orgány UJS
 - b/ vykonání činů, kterými by byla způsobena ujma UJS nebo některému z jejích členů
11. Na případy uvedené v odst. 10 může upozornit kterýkoli člen UJS nebo její výbor. Výbor UJS má právo pozastavit členství až do nejbližší členské schůze. Tato ve věci definitivně rozhodne. Proti rozhodnutí členské schůze o vyloučení není možnost odvolání.
12. Členství v UJS automaticky zaniká v případech:
 - a/ úmrtí člena
 - b/ dobrovolné rezignace písemně oznámené výboru UJS
 - c/ nezaplacení členského příspěvku do 6 týdnů po obdržení písemné upomínky

Hlava 1

Orgány UJS

Článek 1

1. Orgány UJS rozhodují o všech otázkách činnosti UJS ve shodě s organizačním řádem a skládají účty ze své činnosti členské základně.
2. Orgány UJS jsou:
 - a/ valné shromáždění
 - b/ členská schůze
 - c/ výbor UJS
 - d/ revizní komise
 - e/ smírčí komise
 - f/ specializované komise a skupiny
 - g/ sbory aktivistů

Článek 2

1. Valné shromáždění má nejvyšší pravomoc a mohou se ho zúčastnit všichni členové v trvajícím členství
2. Valné shromáždění je svoláváno výborem UJS nejméně jedenkrát za čtyři roky. Mimořádně může být svoláno :
 - a/ na základě rozhodnutí výboru UJS
 - b/ na žádost revizní komise UJS
 - c/ na žádost nejméně jedné třetiny členů UJS
3. Jednání valného shromáždění může proběhnout:
 - a/ za přímé účasti členů
 - b/ korespondenčně

O způsobu jednání valného shromáždění rozhoduje výbor UJS
4. Pořad jednání valného shromáždění musí být připraven výborem a členové o něm musí být informováni nejméně 30 dnů předem. V případě, že bude rozhodnuto uskutečnit jednání valného shromáždění korespondenční formou, musí být členové seznámeni též s plným zněním všech základních dokumentů, které jsou předmětem hlasování.
5. Valné shromáždění přijímá všechna rozhodnutí prostou většinou hlasujících řádných členů, s výjimkou rozhodnutí, která jsou v kompetenci pouze valného shromáždění, kde je třeba dvoutřetinové většiny hlasů /viz odst.7 body a až c/. Každý řádný člen má jeden hlasovací mandát.
6. Hlasování v zastoupení je možné pouze při předložení písemného zplnomocnění řádných členem UJS. Žádný člen nemůže mít víc než tři mandáty.
7. Valné shromáždění:
 - a/ řeší základní otázky činnosti organizace
 - b/ projednává návrhy na změny a doplnky organizačního řádu UJS
 - c/ rozhoduje o rozpuštění UJS
 - d/ provádí všechny úkony, které náleží členské schůzi / viz článek 3 odst.5/; to není nutné v případě, že se členská schůze konala méně než 60 dnů před jednáním valného shromáždění

Článek 3

~~Členská schůze má nejvyšší pravomoc v období mezi konáním valných shromáždění.~~

Mohou se jí zúčastnit všichni členové v trvajícím členství. Pokud to budou vyžadovat technické a organizační podmínky, může být členská schůze uspořádána jako shromáždění delegátů. V tom případě způsob volby delegátů a zastoupení členů určí výbor nejméně 30 dnů před zahájením členské schůze.

2. Členská schůze je svolávána výborem UJS nejméně jednou do roka. Mimořádně může být svolávána za stejných podmínek jako valné shromáždění /viz čl.2 odst.2/.
3. Pořad jednání řádné členské schůze musí být připraven výborem a členové o něm musí být informováni nejméně 30 dnů před zahájením členské schůze. Členové mají právo se do 10 dnů před zahájením členské schůze k pořadu jednání vyjádřit a případně připomínky musí být do pořadu jednání zahrnuty.
4. Členská schůze přijímá svá rozhodnutí podle stejných pravidel jako valné shromáždění /viz čl.2 odst.5 a 6 /.
5. Členská schůze zejména :
 - a/ schvaluje zprávu výboru, revizní komise, a odborných komisí, případně projednává a schvaluje návrhy opatření ze zpráv vyplývajících
 - b/ projednává a schvaluje plán činnosti na další období
 - c/ volí výbor UJS a revizní komisi
 - d/ schvaluje zřízení specializovaných komisí a skupin
 - e/ schvaluje výši členských příspěvků a zápisného
 - f/ schvaluje udělení čestného členství
 - g/ rozhoduje o vyloučení člena

Článek 4

1. Výbor UJS je ústřední výkonný a řídicí orgán UJS. Je zodpovědný za činnost organizace v období mezi členskými schůzemi.
2. Výbor je volen členskou schůzí a má nejméně pět členů. V období mezi členskými schůzemi je v jeho pravomoci jednomyslným hlasováním kooptovat další členy.
3. Výbor volí ze svého středu předsedu, místopředsedu a pokladníka.
4. Výbor zejména :
 - a/ odpovídá za dodržování organizačního řádu a v souladu s ním vydává závazné směrnice pro vnitřní potřebu UJS
 - b/ zastupuje UJS při vnějších jednáních, popřípadě k takovým jednáním deleguje některého řádného člena
 - c/ svolává řádné a mimořádné valné shromáždění a členské schůze a připravuje pořady jejich jednání
 - d/ vypracovává a předkládá členské schůzi zprávu o činnosti, návrh plánu činnosti pro další období a návrh kandidátky nového výboru a revizní komise
 - e/ ustavuje specializované komise a skupiny, deleguje své zástupce do smírčí komise
 - f/ navrhuje výši členských příspěvků a zápisného a po jejich schválení členskou schůzí řídí jejich vybírání
 - g/ schvaluje přijímání nových členů a řídí jejich registraci a evidenci
 - h/ navrhuje udělení čestného členství
 - i/ pozastavuje členství a navrhuje vyloučení člena

Článek 5

- ~~1. Revizní komise UJS sleduje a obdobi mezi členskými schůzemi činnost UJS a jejích orgánů.~~
2. Revizní komise je volena členskou schůzí. Je nejméně tříčlenná a ze svého středu volí předsedu. O svých návrzích rozhoduje prostou většinou hlasů.
3. Revizní komise UJS se může kterýmkoliv svým členem zúčastnit zasedání kterékoli organizační složky UJS. O těchto zasedáních musí být revizní komise předem informována. Její členové na nich však nemají hlasovací právo. Revizní komise má přístup ke všem knihám a dokladům UJS.
4. Revizní komise zejména:
 - a/ předkládá členské schůzi zprávu o své činnosti, případně návrhy opatření ke zlepšení činnosti UJS.
 - b/ může žádat svolání mimořádné členské schůze nebo valného shromáždění
 - c/ zúčastňuje se alespoň jedním zástupcem s hlasem poradním zasedání výboru UJS

Článek 6

1. Smírčí komise UJS rozhoduje o veškerých vzájemných sporech a diferencích mezi jednotlivými členy a mezi členy a orgány UJS.
2. Smírčí komise je pětičlenná. K tomuto účelu jmenuje každá z protistran dva zástupce, z nichž jeden musí být členem výboru. Ti povolají jako předsedu smírčí komise člena UJS na němž se dohodli, nebo kterého v případě neshody určí losem. Rozhodnutí jsou přijímána prostou většinou hlasů a jsou pro všechna závazná.

Článek 7

1. K zajištění svých cílů a úkolů zřizuje výbor UJS podle potřeby specializované komise a skupiny složené ze členů UJS. V čele každé komise nebo skupiny stojí člen UJS schválený výborem. Komise a skupiny jsou odpovědné za své činnosti výboru UJS.
2. Specializované komise a skupiny jsou vybaveny pravomocemi, které jim umožňují aktivní práci v oblastech, pro které byly zřízeny. Takovými komisemi jsou např. :
 - a/ organizační komise
 - b/ zahraniční komise
 - c/ komise pro příbuzné umělecké žánry
 - d/ komise pro hudební vědu a vzdělávání
 - e/ komise pro kluby
 - f/ komise pro zřizování souborů ZUČ a další

Článek 8

1. Poradním a operativně výkonným orgánem výboru je sbor aktivistů.
2. Aktivním se může stát každý člen UJS, který prokáže zájem dlouhodobě se podílet na koncepční práci výboru.

Hlava 5

Kluby UJS

1. Členové UJS se mohou dobrovolně sdružovat v kluby. Jde zejména o sdružování v místě bydliště, není to však podmínkou. Počet členů klubu ani počet klubů v místě není omezen. Člen UJS má právo být členem více klubů.
2. Činnost klubu umožňuje rozvíjení tvůrčí aktivity členů v místních podmínkách. Koordinaci a metodickou pomoc klubové činnosti provádí komise pro kluby při výboru UJS / Viz hlava 4 čl.7 odst.2e/.
3. Činnost klubu je prováděna v souladu se stanovami UJS a s právními předpisy platnými společně pro činnost zájmových klubů zřizovaných jinými organizacemi. Kluby mohou mít právní subjektivitu upravenou samostatným klubovým řádem. V opačném případě je klub právně reprezentován prostřednictvím výboru UJS.
4. Zřízení klubu schvaluje výbor UJS na základě předloženého pracovního řádu klubu, plánu práce pro nejbližší období alespoň 9 měsíců a seznamu zakládajících členů.
5. Za činnost zodpovídá vedoucí klubu, který je automaticky členem komise pro kluby, jejímž prostřednictvím průběžně informuje výbor UJS o činnosti klubu. Vedoucím klubu podléhá klubový aktiv, který je výkonným orgánem klubové činnosti. Vedoucího klubu jmenuje a odvolává výbor UJS. Klubový aktiv, jehož členem se může stát každý člen klubu, který prokáže zájem dlouhodobě se aktivně podílet na práci klubu, ze svého středu volí zástupce vedoucího klubu, jednatele klubu, případně další funkcionáře klubu.
6. Vedoucí klubů UJS /vedoucí a aktiv / spolupracuje s místními zastupitelskými sbory, pobočkami společenských a zájmových organizací a dalšími institucemi na místní úrovni. Přednostně kluby spolupracují s vedením UJS a s jinými kluby UJS.
7. V regionálních celcích, ve kterých pracuje více klubů, se kluby mohou sdružovat v klubový svazek.
8. Klubový svazek reprezentuje klubová rada svazku, která je složena z vedoucích sdružených klubů a alespoň ze dvou členů komise pro kluby, kteří nejsou členy žádného ze svazkových klubů. Rozhodnutí klubové rady musí být projednána komisí pro kluby.
9. Klubový svazek spolupracuje s regionálními zastupitelskými sbory, pobočkami společ. a zájmových organizací a dalšími institucemi a organizacemi na regionální úrovni.
10. Klub zaniká rozhodnutím výboru UJS v případě, že :
 - a/ klub ukončil svou funkci
 - b/ klub vyvíjí činnost, která je v hrubém rozporu se zákony, stanovami UJS nebo širšími zájmy UJS
 - c/ o to požádá alespoň 2 třetiny členů klubu

Hlava 6

Rozpuštění

1. Rozpuštění UJS může navrhnout prostá většina členů výboru nebo jedna třetina členů UJS svými podpisy.
2. Rozpuštění UJS může být schváleno pouze valným shromážděním UJS. Rozhodnutí o rozpuštění musí schválit dvě třetiny hlasujících řádných členů UJS.
3. V případě rozpuštění UJS zvolí valné shromáždění pětičlenou komisi, složenou z řádných členů UJS, která bude likvidaci řídit.
4. Po rozpuštění UJS přechází majetek UJS na právního nástupce UJS, není-li takového, je darován kulturním institucím nebo organizacím podobného charakteru, podle rozhodnutí valného shromáždění.
5. V případě, že dojde v souladu s platnými čs. zákony k rozpuštění UJS rozhodnutím ústředního orgánu státní správy, rozhodne o převedení majetku UJS komise složená z pracovníků Ministerstva kultury ČSR a z členů výboru UJS v době rozpuštění.

MINISTERSTVO VNITRA ČSR

112 20 Praha 1, civilně správní úsek; U Obecního domu č.3

Č.j. VC/1-10033/563/87

Dne 17.listopadu 1987 :

R o z h o d n u t í

Ministerstvo vnitra ČSR přezkoumalo ve správním řízení podle zák.č.71/1967 Sb. na základě žádosti Vladimíra KOURILA, bytem Praha 6, V.P.Čkářova 5, Kosky SKALNÍKA, bytem Praha 7, U letenského sadu 10, Tomáše KRIVÁNKY, bytem Praha 6, Dejvická 31, ing.Čestmíra HUŇÁTA, bytem Praha 6, Nad Šárkou 104 a RNDr.Jiřího EXNĚRA, bytem Praha 6, Rooseweltova 615 návrh organizačního řádu zájmové dobrovolné organizace s pracovním názvem " UNIJAZZ" a rozhodlo podle § 2 odst.2 zák.č.68/1951 Sb. ,o dobrovolných organizacích a shromážděních t a k t o :

Návrh organizačního řádu zájmové dobrovolné organizace s pracovním názvem "UNIJAZZ"

s e n e s c h v a l u j e

O d ů v o d n ě n í

Shora jmenovaní účastníci řízení zaslali ministerstvu vnitra ČSR ke schválení podle § 2 odst.2 zák.č.68/1951 Sb.návrh organizačního řádu zájmové dobrovolné organizace s pracovním názvem " UNIJAZZ ". Ministerstvo vnitra ČSR posoudilo uvedený návrh a dospělo k závěru, že předložený organizační řád odpovídá požadavkům zák.č.68/1951 Sb. a vyhl. č.320/1951 U.l. ve znění vyhl.č.158/1957 U.l.

Předložený organizační řád není v souladu s účelem, ke kterému by, bylo možné zřídit dobrovolnou organizaci ve smyslu § 1 zák.č.68/1951 Sb. Rámec tohoto účelu přesahuje zejména předpokladem rozsáhlé hospodářské činnosti, kterou nelze schválit podle ustanovení § 2 posledně citovaného zákona.

Pokud jde o ostatní zamýšlenou činnost navrhované organizace, t.j.zájmovou kulturní činnost v oblasti zejména jazzové hudby plní v ČSR stejné poslání Česká hudební společnost a její součástí Česká jazzová společnost a jiné organizace. Z tohoto hlediska není důvod ke zřízení další organizace s obdobnými úkoly a další činnost zaměřená na založení a přípravu organizačního řádu takové organizace, je bezpředmětná.

S předloženým návrhem nelze souhlasit ani proto, že jeho realizace by nebyla v souladu s platnými právními předpisy zejména v oblasti finančně právní, průmyslově právní, autorsko právní a dalších.

Z uvedených důvodů a vzhledem k tomu, že návrh nesplňuje ani formálně náležitosti, stanovené citovanými právními předpisy, rozhodlo ministerstvo vnitra ČSR tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. V souladu s § 2 zákona č. 68/1951 Sb.tedy navrhovaná organizace nevzniká.

POUČENÍ O ODVOLÁNÍ :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho oznámení rozklad ministru vnitra ČSR (§.61 odst.1 zák.č.71/1967 Sb. o správním řízení).

Ředitel odboru vnitřní správy NV:
JUDr. Miloš Šlapák v.r.

Ministr vnitra ČSR
Strojnická 11.
Praha 7

Věc: Rozklad proti rozhodnutí MV ČSR č.j. VS/1-10033/563/87 z 17.11.87

Dle § 61 zák. 71/1967 Sb. podáváme rozklad proti rozhodnutí MV ČSR, kterým se neschvaluje organizační řád dobrovolné zájmové organizace UNI JAZZ - Sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou.

Zdůvodnění :

Rozhodnutí MV ČSR se odvolává na zákon 68/1951 Sb. a vyhlášky 320/1951 Ú.1. ve znění 158/1957 Ú.1.

V odůvodnění rozhodnutí MV ČSR dospělo k závěru, že předložený návrh organizačního řádu dobrovolné zájmové organizace UNI JAZZ neodpovídá požadavkům uvedených zákonných norem v několika bodech :

a/ Předložený organizační řád údajně v souladu s účelem, ke kterému by bylo možno zřídit dobrovolnou organizaci ve smyslu § 1 zák. 68/1951 Sb., přičemž rámec tohoto účelu má přesahovat zejména předpokladem rozsáhlé hospodářské činnosti.

b/ V oblasti zamýšlené zájmové kulturní činnosti navržené organizace plní stejné poslání ČHS a její součást ČJS a jiné organizace. Z tohoto hlediska není dle citovaného rozhodnutí MV ČSR důvod ke zřízení další organizace s obdobnými úkoly a další činností v tomto směru má být bezpředmětná.

c/ Realizace návrhu by údajně nebyla v souladu s platnými předpisy finančně právními, průmyslově právními, autorsko právními a dalšími.

d/ Návrh organizačního řádu údajně nesplňuje formální náležitosti stanovené citovanými právními předpisy.

K tomuto zdůvodnění konstatujeme:

ad a/ § 1 zák. 68/1951 Sb. uvádí výslovně pouze, že lid se v dobrovolných organizacích /jménovitě i v kulturních sdruženích/ sdružuje k uplatnění svých demokratických práv a tím k upevnění lidově demokratického zřízení, dle vyhl. 320/1951 pak dále k činné účasti na všestranném rozvoji svých společenských a kulturních zájmů.

Posuzovat na základě těchto právních norem rozsah hospodářské činnosti organizace je právně irelevantní a mimo kompetenci MV ČSR dle § 2 zák. 68/1951 Sb. Tento zákon ani vyhlášky 320/1951 a 158/1957 Ú.1. v žádné své části nedeterminují hospodářskou činnost dobrovolných zájmových organizací. Organizační řády a stanovy i činnost stávajících zájmových organizací k tomu vytvářejí dostatečný precedens. Jako adekvátní prejudikát uvedme například platnost stanov Českého svazu ochránců přírody/konkrétně hlava IV, § 18/, nebo již zmíněná České hudební společnosti /čl. 1/3, XIII/.

Připomeneme však, že v ČSSR existují na bázi zákona 68/1951 i takové organizace, jejich hospodářská činnost rozsahem nesrovnatelně převyšuje předpokládanou aktivitu sdružení UNI JAZZ /např. Svazarm, SSM, ČSTV a další/, aniž by tímto zákonem byly od kulturních sdružení jakkoli odlišeny.

ad b/ Otázky založení zájmové kulturní organizace s náplní, která je předmětem navrženého organizačního řádu sdružení UNIJAZZ, byly předem projednány s pracovníky k tomu zmocněnými ministrem kultury CSR /viz příloha/. Výsledkem konzultací jsou některá konstatování, s nimiž zřejmě posuzovatelé návrhu organizačního řádu UNIJAZZ nebyli dostatečně seznámeni. V této souvislosti doporučujeme věnovat důležitější pozornost důvodové zprávě k návrhu organizačního řádu a odkazujeme na zápisy z jednání s představiteli MK CSR, které jsou k dispozici u ředitele Ústavu pro kulturně výchovnou činnost s. Dr. J. Trnky.

Pro přehlednost připomeneme základní závěry z těchto jednání /citováno zkráceně ze zápisů/:

- V zásadě nic nebrání souběžné existenci dvou organizací v oblasti jazzu
- Existence určitého počtu zájemců zakládá právo na založení zájmové organizace, zejména je-li zájem oboplný
- Potřeba zájmové organizace v oblasti tzv. mladé hudby je reálná a nezbytná, přičemž představa je taková, že tato organizace by se produkcí nelišila od práce, kterou dříve vykonávala Jazzová sekce.

Pokud jde o činnost ČHS a její složky ČJS a dalších organizací, na rozdíl od posuzovatelů návrhu našeho organizačního řádu se domníváme, že své poslání naplní, zejména ne v tom smyslu, v jakém chybě členskou základnu uspokojovat prostřednictvím sdružení UNIJAZZ; podrobnější rozbor k tomuto názoru byl zpracován pod názvem "Podklady pro jednání o obnově a zachování kontinuity činnosti Jazzové sekce". Tento dokument je rovněž k dispozici u ředitele ÚKVC.

Shrneme-li výše uvedené závěry, zjišťujeme, že z hlediska budoucího řídicího orgánu navrhovaného sdružení UNIJAZZ /t.j. MK CSR/ nejen že založení navrhované organizace není zbytečné a nic mu nebrání, ale její vznik je přímo žádoucí a v celospolečenském zájmu.

Tuto skutečnost potvrzuje i náš průzkum provedený v říjnu t.r., podle jehož výsledků projevovalo ke dni 27.11.1987 eminentní zájem o aktivní členství ve sdružení UNIJAZZ a důvěru přípravnému výboru 2 187 čs. občanů. /Pro srovnání - Česká jazzová společnost má po více než čtyřech letech existence 1 500 členů/. Průzkum dosud není ukončen a dále dostáváme průměrně 55 dalších pozitivních odpovědí.

Ostatně průzkum, týkající se uspokojivosti stavu zájmové činnosti ve sféře aktivit zahrnutých v návrhu UNIJAZZ, byl v srpnu t.r. bez našeho přispění realizován nezávisle i zmíněným ÚKVC. Pokud víme, jeho návratnost byla řádově nižší, než v našem případě, a s výsledky jsme byli seznámeni pouze tehdy, když nám jeho respondenti dali svou odpověď z vlastní iniciativy na vědomí. Vesměs se pak jednalo o otevřené vyslovení názorů potvrzujících společenský zájem na vzniku naší navrhované organizace. Jsme přesvědčeni, že kompletním zveřejněním výsledků svého průzkumu by ÚKVC umožnil orgánům MV CSR objektivnější rozhodnutí ve věci návrhu organizačního řádu sdružení UNIJAZZ.

Během jednání s představiteli MK CSR nám bylo m.j. sděleno, že posouzení úkolů organizace navržené k založení a způsobu jejich plnění je /zcela logicky/ zpravidla přenecháno resortním centrálním orgánům /zde MK CSR/. Z faktů uvedených výše v odstavcích ad b/ vyplývá, že to v případě posuzování organizačního řádu UNIJAZZ nejspíše učiněno nebylo. Tento pravděpodobný postup je výsledek pochybený, protože zřejmě díky němu dospělo MV CSR k závěru, že další činnost zaměřená na založení a přípravu organizačního řádu je bezpředmětná, čímž se dostalo do přímého rozporu s ustanovením § 3 odst. 2, 4 zákona 71/1967 sb. Tím je možno považovat celé schvalovací řízení za vadné.

ad c/ V hlavě 2 odst. 1 návrh organizačního řádu UNIJAZZ - sdružení výslovně předpokládá spolupráci s dalšími institucemi v případě /m.j./ zákonných požadavků. Tato spolupráce by přirozeně byla zaměřena především k tomu, aby nedošlo k rozporu s platnými práv. předpisy, tedy i finančně právními, průmyslově právními, autorsko právními a dalšími. Zárukou souladu činnosti s platnými čs. právními předpisy by pak zejména měla být řídicí činnost nadřízeného státního úředního orgánu /MK CSR/ ve smyslu § 4 odst. 1, 2 zák. 68/1951 sb., kterému to citovaný zákon výslovně ukládá.

ad d/ Citované právní normy jmenovitě uvádějí tyto formální náležitosti organizačního řádu dobrovolných organizací:

Úkoly organizace a způsob, jak je jejich plnění zajištěno, údaje o názvu, sídle a obvodu činnosti organizace, základní ustanovení o členství, ustanovení o složení, pravomoci a způsobu usazení vrcholného orgánu, ustanovení o složení, pravomoci a usazení řídicího orgánu a o činnosti kontrolních orgánů, ustanovení o finančním hospodaření organizace, ustanovení o tom, kdo jedná jménem organizace, ustanovení o způsobu, jakým budou členům dáвана oznámení na vědomí, ustanovení o usazení změn organizačního řádu, ustanovení o řešení sporů uvnitř organizace a ustanovení o zániku organizace a o tom, jak bude při zániku naloženo s majetkem organizace, dále ustanovení o vzniku, změně a zániku místní složky. Všechny tyto formální náležitosti navržený organizační řád splňuje. Pokud je za formální nedostatek považován nedostatek,

počet zaslaných stejnopisů dle § 3 vyhl. 320/1951, žádáme o doplnění dříve zaslaných návrhů dalšími kopiemi /v příloze k tomuto rozkladu/.

Ostatně porovnáním se stanovami a organizačními řády jiných organizací jsme se mohli přesvědčit, že nedostatky ve formálních náležitostech nemusí být schválení zájmové organizace na překážku. Např. Česká jazzová společnost pracuje již pátý rok, aniž by měla vůbec jakýkoliv organizační řád.

Závěr: Z předloženého rozkladu vyplývá, že rozhodnutí MV ČSR č.j. VS/1-10033/563/87 ze dne 17. listopadu 1987 je v rozporu s platnými československými právními předpisy, konkrétně přinejmenším s Ústavou ČSSR /Hlava I, čl. 5 a Hlava II, čl. 28/, se zákonem 68/1951 sb. § 1, § 2, § 4, se zákonem 120/1976 sb. článek 22, se zákonem 71/1967 sb. § 3, odst. 2, odst. 4. Navrhujeme proto, aby na základě tohoto rozkladu bylo dle § 61 odst. 3 zákona 71/1967 sb. předmětné rozhodnutí MV ČSR č.j. VS/1-10033/563/87 ze dne 17.11.1987 ve smyslu § 59 odst. 2 zákona 71/1967 sb. změněno tak, že: se s c h v a l u j e organizační řád UNIJAZZ - sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou, nebo ve smyslu odst. 3 téhož paragrafu zrušeno a vráceno k novému projednání s tím, že budou splněny povinnosti projednávajícího správního orgánu uložené mu § 3 odst. 2 a odst. 4 zákona 71/1967 sb.

Přílohy: - kopie dopisu sekretariátu ministra kultury ČSR z 18.5.87

- 3x kopie organizačního řádu UNIJAZZ - sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou.

Praha 27. listopadu 1987

Za přípravný výbor UNIJAZZ

~~Vladimír Kouřil Joska Skalník Čestmír Hunát Tomáš Krivánek Jiří Exner~~

UPOZORNĚNÍ

Z moravského občasníku HOST jsme se dozvěděli o zajímavé nabídce nahrávek čsl. nekomerčních amatérských rockových a folkových hudebníků. Zájemci si mohou napsat o úplný seznam těchto záznamů doporučeně na adresu:

Petr Cibulka
Vrázova 53
616 00 Brno
tel. 75 62 21

O NĚM JINĚM

anež za džezem do Bratislavy vlezzem

(Ex o člověku za hvězdou: subjektivní zpráva o jazzových dnech 23. - 25.10. 1987)

I. Kvalitě

Unavený, roztrásený zimou a vyčerpáním, jeden z nejlepších kytaristů a hudebníků současného jazzového světa, John ABERCROMBIE, neskryval zklamání. Koncert se nepovedl. Zatímco bubeník J. ERSKINE svého kolegu halil do typůjčené deky a svetrů se stejnou samozřejmostí, a jakou před chvílí doprovázel své kolegy a vytácel přítomné slovenské a české bubeníky, opovídal jsem člověka, jehož tvorbou sleduji už hezkých pár let.

"Ano, vždycky jde o kvalitu hry", řekl, a dodal: "To publikum si zasloužilo abych hrál lépe..."

Bavili jsme se o tom, že publikum nevidí, jaké maličkosti mohou pokazit výsledný dojem v okamžiku "vrcholového výkonu", řečeno sportovní terminologií. Málokdo z obecenstva totiž tuší, co všechno předchází vystoupení na takovém jazzovém festivalu, a co všechno nemůže hrát předvádět a eliminovat. Po mnohaletém cestovním mikrobusem napříč Evropou, na začátku turné, po marné snaze v Bratislavě haly PKO nabrat síly a energii a hlavně získat klid, si John Abercrombie (sledovan zraků stovek čumilů) chystal své nástroje a zemřeláče, aby během první skladby zjistil, že jeden, půjčený, nefunguje tak, jak by měl a mohl. Z vrcholového výkonu se pak rázem boj. (Jako kdybyste nemohli zařadit čtyřku a do Bratislavy na jazz dojet na dálnici na dvojku).

Posluchač chce hvězdu, virtuosa, potvrzení logiky. Sledoval člověka, který tvoří, ale nedaří se mu. Je jazzové-festivalový divák tolerantní, aby ocenil snahu a marný boj namísto ~~exkluzivního výkonu~~? Čojí to vůbec za to? Žolík dřiny, námahy, energie, emocí, stá a znovu a znovu marných snah zachytit hudbou to něco mezi člověkem, nástrojem a výsledným hudebním tvarem - a potom zklamání, únava bez výsledku?

"Už jsem hrál i hůř...", odpovídá John Abercrombie, protože je předavším profesionál a ví, že nesmí další koncerty ovlivnit špatným výkonem na předchozích.

Jako v životě, v jazzu nelze podvádět (a když, tak ne dlouho). Jako v životě, v jazzu jde o okamžiky současnosti, o přítomnost bez lpění na dosažených úspěších, bez očekávání příštích zasluh. Jak v životě, v jazzu jde o intenzitu a kvalitu bytí, teď a tady, na pódiu kdekoli na světě. Jako v životě, ani v jazzu nejsou jeho hvězdy imunní proti nezdaru. Jako v životě, i v jazzu (a každé hudbě a každém umění) jde oto nezastavit se, nezakrtnět, nepodlehout skepsi nebo naopak příliš rychlým a příliš laci-ným potleskům. Jako v životě, i v jazzu lze zkušeností nepříjemného zážitku využít, negaci převrátit a poučit se. Jako život, jazz nelze předem napláňovat, vtěsnat do škatulky, mezi kolonky a odfajknout. Jako život, jazz je nádherný i z té odvrácené strany.

Tisíce lidí umí hrát na kytaru. Když už jsme si povídali o "kvalitě", dal jsem k dobru srovnání, které často používám. Jako kluk jsem pítval čaj, tedy obarvenou horkou vodu. Matka totiž používala jeden čajový pytlík, dokud barvil. V Japonsku jsem měl příležitost pít velmi kvalitní čaje, a rozdíl zjistil každý, kdo vymění volant Trabantu za volant Mercedesu. V Číně za panování dynastie Ming byly velmi populární soutěže v pití čaje. Jsou dochovány záznamy, kdy např. vítěz jedné soutěže, o čaji, jehož doušek právě polknul, řekl: "Tento čaj je z prvních a druhých lístků sedmileté rostliny, pěstované v tom a tom kraji, na západním svahu a říčnítohlinité půdě, fermentovaný tak a tak, a voda byla nabrána před třemi dny v tom a tom údolí brzo ráno a uchovaná v kameninovém džbánku".

Ve všech třech případech jde o pouhý lok čaje. Kvalita prožitku, pocitu, kvalita "bytí" se ale liší. Všichni kytaristé a hudebníci na světě hrají. Kvalita snah Johna Abercrombieho, upřímnost jeho hledání, dělá z hudby, kterou hraje a skládá, neopakovatelný zážitek.

Někdy to prostě najde. John Abercrombie naposled otřel pot z čela, odložil leku a svetry, dopil Perlu a začal ukládat své nástroje. Odpovídal na koktavou angličtinou vnucované otázky začínajících kytaristů. Nechal se odvézt do hotelu a příští den hrál na festivalu v Jugoslávii. Jako život, i jazz jde dál. Záleží na každém z nás, jak svou šanci využije. O Johna Abercrombieho nemusíme mít obavy. Umí hrát, ale i bojovat a prohrávat.

II. O neposkvrněnosti (jazzového) počtu

Hudebníci jsou miliony, jazzmanů statisíce, kapel stovky. Jenže technika není všechno, že? Důležité je také mít co říct, vědět jak to říct, a říkat to jinak.

Čtyři mladí saxofonisté, kteří si říkají ITCHY FINGERS, jsou jiní. Umějí skládat, hrát, radovat se, dokáží si ze své hudby a ze sebe udělat legraci, a navíc, jsou docela jiní. Z tohoto hlediska byli (kromě okamžiků při hře skupiny M. Breckera) jedini, kteří mne v Bratislavě překvapili a rozradostnili. Jediní totiž posunuli latku (možností jazzu) výš, jinam. Pootevřeli další dveře.

Mike MOWER, kudrnatý čertík a skladatel většiny kompozic souboru, mne překvapil: když jsem vypočítával různá jména, která, podle mne měla vliv na formu kompozic i provedení skladeb Itchy Fingers, (Zappa, Madness, Wyatt aj.), kroutil hlavou: "To neznám. To jsem neslyšel..." Mike vystudoval "Klasiku" a k jazzu se dostal docela nedávno: ani rock moc neposlouchal.

Povídali jsme si tedy o "podvědomých" vlivech, o tom, že citlivý hudebník je, ať chce či nechce, stále ovlivňován vším, co se děje okolo něho. O tom jak on překonává prostor mezi nápadem, a konečným provedením (neboť ne všechno, co má člověk v hlavě se dostane na papír, ne všechno lze notově zaznamenat a vtěsnat mezi linky čsnovy, ne všechno do not zapsané spoluhráči chápou a přijmou a hrají tak, jak bylo myšleno) Vyprávěl jsem mu například o letošním festivalu Ars Electronica v Linci, kde vystoupil pilo několik avantgardistů, např. Holanďan M. Waiswicz, který pomocí prstů rukou ovládal 18 počítačů a nesčíslně syntezátorů: vytřepával z rukávů, vydupával z podla-hy chytal ze vzduchu kakofonie hrmetů, superakordy nálad atd. Mike mi vyprávěl, jak spolupracují na skladbách, které přinese, jak víc skládá než cvičí, jak se všichni radují a nasmějí během zkoušek i koncertů, a čísla z něho pohoda, zaujatost a poctivost doposud jazzem nepopsaného hudebníka.

A shodli jsme se na tom, že asi právě ta "neposkvrněnost" mladých hudebníků skupiny ITCHY FINGERS přispěla velkou měrou k jejich originalitě. Ono věčné přehrá-vání tzv. "standartů", stupnic a slavných sol přece jen svazuje prsty a mysl. Mladí má šanci během let učednických vstřebat všechno, co bylo objeveno doposud, a jít dál.

Nemám nic proti poctivým dělníkům (jazzu), napak, ale kdybych si musel vybrat, a když si mohu vybrat, dávám přednost posouvání latěk, otvírání nových dveří, a ITCHY FINGERS.

III. O užitečnosti problémů

"V Katovicích teď hraje nejméně deset tak dobrých kapel jako jsou Walk Away", řekl mi polský manažer, a potvrdil i mladý vibrafonista B. Maseli.

Exploze jazzových talentů v jednom městě (po období blues a punku) je fenomén, který nikdo nedokáže vysvětlit. Ani existence jazzového oddělení na škole "muzyky rozrywkowej", ani více jak třicetiletá práce organizovaného jazzového hnutí, ani 29 ročníků festivalu Jazz Jamberse nemůže logicky a exaktně zodpovědět otázku: Jak to, že právě teď a právě jen v Katovicích?

Bez práce nejsou kocláče, ani v jazzu. Kdysi se za dobrou hudbou jezdilo do Prahy, pak do Varšavy, dnes i do Budapešti a Berlína. Bratislavské jazzové dny (a nekonečně trpělivá a obětavá práce P. Lipy) se už nesmazatelně zapsaly do histo-rio kultury nejen tohoto státu a těchto generací. Znam desítky českých (a několik slovenských) jazzmenů a rockerů, kteří už dávno zlomili hůl a tvrdí: "U nás to nejde" Kdyby slyšeli jakým tempem vypočítává jeden z nejmladších jazzových talentů problémy a překážky, které stojí i dnes v PLR v cestě mladému talentu, nemohli by nesmeknout pomyslný klebeuk úcty... I v Polsku, i v Katovicích a jinde, si studenti musí práve hrát svou hudbu vyvzdorevat. Ani v PLR ~~nejázej~~ profesori nejásají, když jsou jejich žáci lepší a úspěšnější. I tam stojí dobrý nástroj (který je nevyhnutelnou podmínkou dalšího růstu) majlant. I tam, stejně jako kdekoli jinde, je talent jen vstupenkou, a záleží na tom, jak překoná problémy, jak poroste: ne jako křehká orchidej, ale spíše jako bodlák, zakalený každodenním bojem s realitou, ošlehaný větry modnosti.

B. Maseli, když vyprávěl o své hudbě, zářil. Bylo slyšet, vidět a cítit, že hudba je celý jeho život. Zářil, i když jsem mu vyprávěl, že např. v Japonsku absolventi akademií a konzervatoří, kteří chtějí být opravdu "umělci", po několika letech cestování po světě přímo počítají s tím, že nejméně 10 let živení a chudoby je nezbytným vkladem, nutným k tomu, aby se z člověka stal nejen řemeslník, ale i tvůrce, mistr. Problémy jsou tu i onde: záleží na tom, jak je člověk bere. Jestli jako překážky, nebo výzvy, poučení, součást života (a jazzu)..

Nemohli si pomoci, ale když tam alchémický občas (předem) posouzení, vto, proč
jsem na tom jak jsem (kromě vnějších faktorů), a proč např. v 70. a 80. letech
existuje nejméně 10 takových kapel jako jsou Walk Away.

IV. O očekávání a přirozenosti

Hala nacpaná k prasknutí: po hodinách očekávání všechno ztichlo, a BILLY COBHAM, jen tak pro zvukaře a pro sebe, konečně zasolil za bicí soupravu a lehce, snadno a přehledně zahrál. Bubny hřměly a rachotily, činely šustily a rážby čtyři končatiny korunované zlatým úsměvem a brejličkami za šňůrce předvedly dokonalý koncert synchronizace a harmonie. Sen bubeníků se splnil.

Druhý den jsem vyslechl něho komentářů (bubeníci, intelektuálové a "odborníci" byli zklamaní): "Bylo to moc nahlas... byl to slyšitelný bigbýt... čekal jsem víc... hrálo pět bubeníků, dyk to nemělo žádnou melodii..." Stěžovatelé měli pravdu: tu svou, malou, ale českou a slovenskou. Chtěli, aby Cobham hrál, jak si přáli oni. Cobham je zklamal: hrál jako Cobham.

Po marném čekání mi došlo, že bubeník profesionál nebude přece trávit čas před vystoupením navazováním družby v šatně, ale neomylně jsem svůj idol našel za pódiem za bubny zn. Tama. Měl jsem v úmyslu ho vyzpovídat, ale nebylo třeba. Jiní se ptali, a ať se snažili formulovat otázky jak chtěli (rozdíl mezi bubnováním Buddy Riche a jeho, styly hry, současný jazz, automatické bubeníci atd.), Billy COBHAM odpovídal stále stejně: "Já nevím. Já prostě hraju..."

Novináři nebyli totiž hudebníci a bubeníci, a nedošlo jim, že právě v tomhle je ukryta (úspěšná) filosofie jednoho z nejlepších bubeníků na světě. Nezáleží na tom, kde, kdy a s kým hraje: ten, kdo nás vše miluje hru, prostě hraje. Hraje co nejnejlépe. Není bořič koncepcí, průkopník stylů, inspirátor idejí: je bubeník. To co dělá a čím žije, dělá a žije na 100%. Odměnou je mu pak neustálé potěšení ze hry, z toho, co a jak dělá.

Víte, že jste v 70. letech byl pro stovky čs. bubeníků nedostižným vzorem a vaše skladby se pilně nacvičovaly i v Československu? Víte, že jste vlastně slavnější v Praze a Bratislavě už nejméně 15 let?" (ne) ptal jsem se. "Ne, to jsem nevěděl", usmíval se. "Tak teď to víš", dodal jsem, rád, že angličtina nezná "vykání". Popřel jsem mu (zbytečně) radost ze hry a potěšení z koncertů.

On a jeho kolegové byli přivezeni těsně před začátkem svého vystoupení. I on hrál dlouho přes půlnoc. I on, stejně jako jiní velcí a skromní, nereptal, přizpůsobil se poměrům, nasadil se za vždy dokonale naladěné (na každý koncert nové blány!) bubny... a já si vzpomněl na druhý poločas Klapzubáků proti Austrálii:...a pak šli a hráli...

Billy COBHAM nehrál solo. Nebyl superhvězdou, okolo níž se točí všechno ostatní. Děl jedním z kapely. I pro něho, jako pro jiné velké a skromné, byla hudba (a radost ze hry a tvorby a komunikace s publikem) důležitější než předvádění se. I on, stejně jako jiní velcí a skromní, ve vterinových extempore předvedl dokonalou techniku na hranici lidských možností (ocenil jsem Pavla Kocmu, který konstatoval, že "má pravou ruku slabší"), ale daleko víc času a prostoru věnoval ukázněnému doprovodu, hře ve prospěch celku (kapely, skladby, hudby). Mimochodem, dodnes nechápu odvahu následně hrajících bubeníků, kteří zašadili solo...

COBHAM byl to, co také je: přeborníkem (svých i jinak latinskoamerických) rytmů. To umí, to dělá, tím žije. Jeho hra byla snadná a lehká, jako let racka. Že někteří byli zklamaní? Že čekali víc a něco jiného? To je jejich problém. COBHAM je (asi nejen při hře) volný a šťastný jako pták: s neuvěřitelnou lehkostí a zdánlivou snadností osvozuje své končatiny (a bubny a činely): dává jim vzlétnout kdy se mu zachce. Jeho pravda je prostá: "...já prostě hraju..."

V. O trpělivé filosofii (duchovního) otce

"Sun Ra je jako náš otec: je tak hluboký, laskavý a prostý! Kolikrát má člověk nějaký problém, a třeba i najde řešení, velice složité, a on řekne tři slova a rázem vidíš, že má pravdu, že to je prosté a geniální, a problém sis vytvářel sám..."

Je po vystoupení další legendy, Sun Ra a jeho Arkestry, a já si povídám s hoboistou, fagotistou a výrobcem i majitelem vysokánského obřadního bubnu v jedné osobě. Je jeden z těch, kteří už celá desetiletí (v téhle sestavě jezdí Arkestra nejméně 8 let) rádi a ochotně doprovázejí Sun Ra na jeho cestě jazzem i životem.

Vířivý rej červených závojiček, krájení tanečnicka i tanečnice, přerývaný nevázanou parodií s dokonalou technikou hry na nástroje, ~~iranický náhled~~, ~~nevázaná~~ ~~rodová~~ z produkce šoumarství, rituál, maskování i školní koncert z dějin jazzu, to vše nyní předvedla Arkestra: splníka očekávání.

Sun Ra, tento gándhiovský filosof amatér a profesionální jazzman, se už tak dlouho nepokouší přesvědčovat svět, že je nádherný a pestrý: tím, jak žije a hraje, je sám pestrý, nádherný a majestátní. Od prvního okamžiku věří i ti, kteří nevěří nic o jeho svérázných teoriích sjednocujících frekvencí. Sun Ra ukazuje cestu (nejen svým žákům a spoluhráčům v kapele a okolo ní) tím, jaký je a jak žije.

"Je tak laskavý! Tolik nás toho naučil! Stále se cítíme jako děti. Já jsem už dědečkem, mám vnoučata, ale stále častěji se přistihnu, že se k dětem chovám jako se chová Sun Ra ke mně. A těší mne to", říká amatérský truhlář, když pečlivě bafá svůj buben.

Zatímco publikum bouřlivě vytleskávalo Arkestru, jeden zvláště rozkurážený solista (že by ohnivá voda?) se pokoušel využít všeobecné nevázanosti a vkládal své nenechavé ruce i na ta místa těl tanečnic, které přímo vibrovala ženskostí. Ale nařazil: rázem přísný pohled a rezolutní gesto odkázalo milovníka zazitků zpátky do světa laciných náhražek a povrchních vztahů. Hudba Sun Ra a Arkestry by nebyla taková, jaká je, kdyby byla povrchní a laciná. I ten, kdo nechápal nic, musel cítit, že o něco jde, že Sun Ra velice dobře ví, proč hraje tak, jak hraje. A tak jsem se zeptal: "Jak se vypořádáváte v kapele s někým, kdo neunes sebe a disciplínu a zlobí? Trestáte ho nějak?"

"Sun Ra nikdy netrestá. Takový člověk, který nějak překročil hranice a meze, trestá nejvíce sám sebe a velice dobře to ví. Sun Ra netrestá, on takového člověka prostě nechá jednat, aby sám zjistil, co a jak dělá špatně. Každý velice dobře ví, kdy něco zkazí, důležité je, aby mu to došlo a aby to napravil."

Gándhí kdysi řekl, že každý, kdo se pokouší prosadit novou věc, musí projít několika fázemi vývoje: nejprve mu nikdo nevěří. Pak se mu posmívají, pomlouvají ho, dokonce zavřou do vězení nebo pokusí se zabít. A potom přijde nejnebezpečnější fáze, kdy začne být úspěšný. Sun Ra s elegancí a prostotou překonal i tuhle fázi, protože mu nikdy nešlo o slávu a peníze: šlo mu o věc. Je stále takový, jaký byl, když začínal: geniálně jednoduchý. Jeho filosofie univerzality všech vibrací, jednoty všeho se vším, není nová a ani jehá: on jenom svým způsobem tuhle staranovou pravdu vyjadřuje svým jazzem. Neočekává úspěch, nebo náhlé obrácení šavlů na Pavly. Ví, že rozhodující je život v pravdě, toleranci, lásce, v respektu ke všemu a všem: nekonečně opatrně znovu a znovu nabízí kolemjdoucím doušek čisté vody (jazzu).

V každém hluku je ukryta hudba, tvrdí Indové, Indiáni i John Cage. V posouvání (kdy, kým a proč?) zavedených hranic, v překračování pravidel a možností nástrojů, v překračování diktátu co je a není falešné, v nadhledu a nepřipoutání k technice kompozice struktury a módy, v tom všem je prostota i genialita člověka, který ví, že je, co je a co chce.

Přitom to není věcí náhody: všechny skladby jsou napsané a zaranžované, nacvičené ("Cvičíme ne pro sebe, hrajeme ne pro sebe, ale pro Sun Ra"). Teprve potom, po disciplíně, přichází řada na improvizaci, spontánní osvobození, radost, reakce na momentální situaci, podmínky, nálady. Každý koncert je unikátní, neopakovatelný, jedinečný.

Sun Ra svou hudbou učí, že vše je radost, láska vibrace. To jen nám, kteří jsme netrpěliví, kteří nedokážeme slyšet, kteří spěcháme, sem tam něco uteče, něco z náctní falešně, něco nedokážeme akceptovat, něco nás zklame a naštvě. Luštíme poselství pomocí komplikovaných pomůcek, když řešení je prosté: není co luštit a dešifrovat. Jako život okolo nás, hudba Sun Ra je někdy řvavá a agresivní, hřmotná, kakofonická. Hudbu, Sun Ra, jazz i život máme takový, jaký máme: jen ten a žádný jiný. Je tedy marné a pošetilé očekávat něco jiného a pak být znovu a znovu zklamán.

Vlající závojičky, šou, tanečky, to vše byl jen povrch. Sun Ra a jeho gesta, majestátní postava, "gay" tanečnicka a zpěvačka v jedné osobě, převleky, forma některých kompozic, to vše je jen povrch. To, jak "zní" Sun Ra, jak zníme my, jak zněla hala PRG, to je jen povrch: vnější forma toho, co chceme, máme, můžeme a umíme říct, vyjádřit. Jsme-li dost otevření, umíme-li poslouchat a naslouchat (pozor, to dnes umí málokdo!), pak s námi mohl být Sun Ra spokojen a navzájem jsme si něco předali. Něco velmi cenného.

Sun Ra dohrál, dozpíval, a odejel jinam. Rozdal jako obvykle vše, co měl a má na srdci. Teď záleží jen na nás, co si z té nabídky vezmeme, kolik si to kážeme nabrat a odnést.

VI. Přítelkyni technice

~~Do Brecker umítnut na saxofon a Stearns na klavír, to věšeli věšáci, a~~
pak "znalci" nacpaní pod a vedle publika, do toho předvedl Michael Brecker Band, ale překonalo veškerá očekávání. Byla to dokonalá ukázka ~~hudby současnosti, která se~~ jen z nedostatku jiného názvu stále říká naprosto "jazz". Když se v druhé skladbě večera ozvaly první tóny dechového syntezátoru (poslední výstřelek módy a vývoje nebo vlastní výroba či iniciativa?), věděl jsem, že právě tohle je koruna festivalu: šlehačka na poháru, který obsahoval všechno možné. Pokud někteří instrumentalisté z Arkestrey a jiných kapel překračovali technické hranice možností hry na ten který nástroj, Brecker názorně předvedl, že technika a technologie, slouží-li člověku, je j jeho nejlepší přítelkyně. Stejně jako brusle, skateboard či surf jsou nejen zábava, ale i dokonalá škola (rozvíjení dalších harmonizačních, koordinačních možností těla) hrou, takovýchle posouvání (technických a výrazových) možností hudebního nástroje je začátkem převratné kapitoly rozvoje člověka (a společnosti) budoucna.

Technika je taková jaká je. To jen my, lidé, jí přisuzujeme "klady či zápory", lidské vlastnosti. Detektor lži není "zneužití techniky proti lidem", naopak: důkaz, že člověk je přirozeně dobrý, čestný. Když zalže, organismus poplašeně reaguje, a přístroj pouze registruje. Letadlo je splněný sen člověka o létání, to jen když jej nacpeme bombami, stává se zbraní hromadného ničení. Všechno na světě lze zneužít, ale přece jenom, hudební technologie, nebo chcete-li symbióza techniky s rozvojem rocku a jazzu v druhé pol. 20. století, je přinejmenším ideálním řešením "problému" negativních aspektů západní civilizace. Rock a jazz jsou právě díky těsnému spojení s rozvojem techniky nejprogresivnější a nejlidštější směry kultury současnosti. V téhle všelidské, holistické snaze zapojit co nejširší oblasti lidského chápání sebe a reality současnosti, se jazz podobá jiným, humanisticky založeným disciplinám, jejichž smyslem není cíl, ale cesta k němu.

Jak řekl Louis Armstrong na otázku co to je jazz: "Když se na to musíš ptát, nikdy to nepochopíš!"

Jako vrcholový sportovec nebo špičkový umělec, každý (sám k sobě poctivý) jazzman se na na každém koncertě pokouší posunout hranice schopností, citlivosti, komunikace. Tím co zasáhne a dosáhne, ovlivňuje nejen posluchače, ale především sám sebe. Je-li pilný, poctivý, citlivý a otevřený, vstřebal-li vše minulé, a má-li to štěstí, jako Michael Brecker a jiní jemu podobní, že žije v době, kdy se lámou epochy a může být současníkem a svědkem kvalitativně hlubších a nových přeměn celých společností (jichž je kultura odrazem), pak se mu může podařit, ve zpětné vazbě neustálých vlivů kultury, hudby i techniky a objevů (vně i uvnitř), jít dál. Hraje-li v době, kdy končí věk industrializace a kvality, a začíná věk informací a kvality, kdy převládají jící levohemisférové myšlení zjišťuje svou omezenost a nevyhnutelnost zapojení pravé hemisféry vztahů, imaginace, snů, kdy národy zjišťují, že jsou vzájemně propojeny a závislé, a kdy vývojová křivka technologie výroby zvuku exponenciálně nabírá na tempu zároveň s mikroelektronikou, pak mu lze jen gratulovat a sdílet s ním okamžiky tvůrčího vytržení nad krásou světa, zvuků, harmonií a života.

Když Michael BRECKER projel stupnice a zvuk jeho dechového syntezátoru prosvístěl frekvencemi od nejhlubších až po stratosféricky vysoké, zatrnulo mi slasti. To jsem se ale šťastně narodil! Byl jsem svědkem Sputniku, Gagarina, Armstronga na Měsíci, Chucka Berryho, Bessie Smithové, Dalana, Beatles, Zappy, Davise, Jarreta, Cobhama, Sun Ra, prvního Moogu, Rolanda, Synclavierů, a teď, EWI Steinera. Přes veškerá (většinou iluziorní) omezení, i já jsem součástí celosvětového vývoje, ať se někteří snaží mě izolovat.

Technika je zde, právě v oblasti kultury a hudby, nejlepší přítelkyní člověka. Ten, co by tvůr tělesný (sležený z hmoty, svaloviny, buněk a atomů), produkuje, stejně jako hudební nástroj, vlny frekvence, vibrace - něco nehmotného: myšlení. Stejně jako ve světě atomů, kdy elektron je zároveň částice a vlna, i člověk, masa, masa tkání a buněk, jakýsi vysílač i přijímač současně, vibruje ve svém světě a překonává sám sebe. Pomocí techniky rozšiřuje výrazový slovník. Jako letadlo či raketa pomáhá člověku odpoutat se od Země, překonat limit gravitace, tak syntezátor pomáhá člověku odpoutat se od fyzických limitů dechu a hlasivek: Hudba pak pomáhá překonat nepřesnost a omezenost slov a řeči.

Už víte o čem hovoří a hraje Sun Ra? Už tušíte, proč existuje jazz, o čem hraje Cobham a Brecker?

Tohle spojení techniky a člověčiny mě naplňuje optimismem a nadějí. Hudba, jazz a umění může být a bude cestou, která nás vyvede z bludiště zbrojení, záští a touhy pomoci za každou cenu. I o tomhle hráli účastníci jazzových dní v Bratislavě.

Všechny cesty vedou do(Říma?) Bratislavy? Všechny cesty, všechny činnosti lidské, jsou-li brány, provozovány a chápány dostatečně kvalitně, citlivě a otevřeně, vedou dopředu: do člověka samého, do jeho duše. Ve všem je "pravda". Vše, i jazz, stojí za chvíli soustředění a pozornosti. Cokoliv, děláno dobře, lépe a nejlépe, posouvá člověka na cestě k humanismu. Takto chápán i celkem běžný "festival" může být rampou k odletům do světa hlubší citlivosti a harmonie. Bez Coltranea a Sun Ra by nebylo Zawinula a Corey a Mc Lauglina nebo Stearna, Breckera, Mowera a jiných. Bez Lipy a jiných by nebylo festivalů. Všichni se navzájem ovlivňujeme, všichni jsme na sobě závislí, všichni jsme propojeni daleko víc než se odvažujeme tušit. Jazz může být a je klíčem k dalším z mnoha dveří do duše člověka. Nejen výkon, hvězdná sláva, tantiémy, elpíčka, žebříčky, turné, manažeři, organizátoři a propagační materiál.

(A právě proto, že jiní napíší jinak, rozepsal jsem se takto, v Praze, 4.11.1987 Marek)

NOVÝM ZÁJEMCŮM O ČLENSTVÍ

Má-li někdo z Vašich známých zájem o členství v Jazzové sekci a o činnost UNIJAZZu, necht' zašle doporučeně vyplněný formulář na jednu z těchto tuzemských adres:

Vladimír Kouřil
Čkalova 5
160 00 Praha 6

Čestmír Huňát
Nad Sárkou 104
160 00 Praha 6

Tomáš Křivánek
Dejvická 31
160 00 Praha 6

Je možné doručit zásilku osobně, což je asi nejlepší. Současně je třeba poslat opis přihlášky doporučeně s doručenkou na adresu MJF:

To The International Jazz Federation
PO BOX 502
LONDON SW 17 8 UH
GREAT BRITAIN

Vzor formuláře - přihlášky:

Potvrzuji, že se chci stát členem jazzové sekce při MJF HR UNESCO a mám zájem o činnost navrhované organizace, která by spojitě navázala na aktivitu JS a dále ji rozvíjela, protože až dosud nezastupitelným způsobem obklopovala náš kulturní život. Tímto dávám důvěru členům pracovního výboru a dám o pravidelné informování o průběhu jednání.

Jméno, příjmení:

Narozen:

Adresa vč. PSČ:

Povolání /rámcově/:

Člen JS: ano-ne od r. čl.č.

Na činnosti se mohu podílet aktivně - pasivně /jak?/:

Jako kulturně organizační pracovník či dobrovolný aktivista kulturního zařízení: - již pracuji/kde?/

- mám zájem pracovat

- spíše se na to necítím /zatrhněte/

Jsem členem těchto dalších zájmových organizací:

Případné další vzkazy:

Datum:

Podpis:

JAZZOVÝ FESTIVAL V KARLOVÝCH VARECH POČTVRTÉ

Cesty hostů a slepé uličky domácích

Co se to stalo s davy našlšených posluchačů, kteří v polovině sedmdesátých let zaplňovaly ty největší sály a připravovaly ovace kdekteré, elektricky znějící jazzové kapele? O deset let později živoří jazz ve specializovaných podnicích, v atmosféře ne nepodobné konci šedesátých let. Což se jazz tolik intelektualizoval? Spíše ne, jen doba a její umělecké výrazivo se trochu proměnily.

Z tohoto pohledu se zdá koncepce IV. ročníku jazzového festivalu v Karlových Varech nešťastná, ale v podstatě příznačná, neboť odráží - zejména na profesionální scéně - téměř mrtvlnou stagnaci československého jazzu. Nápad věnovat druhou polovinu každého večera osobnosti světového jazzu v interpretaci předních profesionálních těles byl sice zajímavý, leč chladná preciznost jejich projevu je právě tím přívlastkem neshodným se současnými jazzovými trendy ve světě. Takže orchestry Gustava Bruma, Václava Zahradníka i Felixe Slováčka přehrávaly fiktivní dary Count Basieny, Duke Ellingtonovi a Benny Goodmanovi před poloprázdným auditoriem lázeňského střediska Thermal. Akademická strnulost, málo nápadů & tvorby, neživý projev - to byly charakteristické rysy i většiny domácích amatérských souborů. Čestnou výjimkou bylo experimentálně laděné královéhradeckobrněnské trio Znamení dechu & struhající & dravě optimistický bigband bratislavské konzervatoře. O soudobé podobě jazzové hudby jsme si ale nechali "vyprávět" od těles hostujících. Ať finská (Juhlayhtye), západoněmecký mainstream (Munich Quartett) či jugoslávská podoba punk jazzu (Miladojka Youneed) vše znělo především živě. Skutečnou lekcí z jazzu ve výrazu současném a přitom zachovávajícího tradici inspirativního, nervního, ale i veselého projevu bylo vystoupení britského saxofonového kvarteta Itchy Fingers. Všichni zmínění byli také po zásluze oceněni porotou, již předsedal dr. Lubomír Dorůžka a jejím členem byl předseda MJF Charles Alexander.

Karlovarský jazzový festival dokumentoval, že je nejvyšší čas alespoň si uvědomit nevcelý stav československého jazzu, zejména absenci dorostu, mladých generačních souborů (big band bratislavské konzervatoře byl onou přísloušnou výjimkou potvrdzující pravidlo) vyjít z výlučnosti, po léta budované a dnes svazující, ať už jazz je komunikativní hudba.

F.S. Vkrádá se na mysl otázka, proč na amatérském jazzovém festivalu nehrají některé soubory, které sice bývají přiřazovány k rockovým, ale svým projevem mají k jazzu bliž, než ti zúčastnění, Vážení pořadatelé a dramaturgové. Zajděte se podívat na Krásné nové stroje nebo Lauru a její tygry. To je, pane, jazz!

Dr. Lubomír Dorůžka: Moje cesta k jazzu

Kdyby člověk pana doktora neznal a jaksi předem si ho nevážil, nejspíš by se nechal odradit "schůzováním" předřečníkem a z přednášky, jak bylo toto povídání zřejmě ovšem (nebo kvůli dodržení upjaté akademické formálnosti?) nazváno, by odešel, proklínaje chvíli, kdy se nechal získat jejím slibným názvem. Protože však člověk pana doktora zná a hrdě si ho váží, odradit se nenechal - a nelitoval.

Celé to povídání však nebylo v žádném případě vyznáním jazzu, tomu či onomu jazzmanovi nebo povídáním typu "co mi jazz dal a vzal". Pan doktor moudře předpokládal, že posluchač ví, co jazz je, a ví jak zhruba, kudy a kam se ubíral - a jenně pak na tomto základě odvíjel vyprávění o tom, co ho tu a tam na té cestě k jazzu trklo. A nejen na cestě k němu, ale hlavně na cestě s jazzem, kterou sám považuje za důležitější. Přičemž pak jazz, to pro něj není jenom ta muzika, kterou si člověk může poslechnout z desky nebo na koncertě, ale je to pro něho život sám, určitý druh poznání a přístupu ke světu.

A tak se postupně dovídáme o kozím chlívku na Moravě, o prvotním hraní, poslouchání a komponování, o partě jazzových nadšenců, o přátelství (a významu tohoto přátelství) s dr. Rychlíkem - a to je skoro všechno. Poplně průběžně muzikou (více méně ilustrativně se tu dostáváme posturně od Armstronga přes swing a cool až k Janu Garbarkovi a jeho indické fúzi a - světě div se - ke skupině The Jokers) a výňatky ze zápisů pana Rychlíka.

Nic z toho, které dr. Dorůžka napsal sám nebo jako spoluautor, nic z jeho práce organizátora a neúnavného propagátora jazzu, ani z potíží, na které při této práci narážel, nic z jeho mezinárodní aktivity na tomto poli ani z toho

~~že pro každého, kdo se jazzem alespoň trochu zabývá a trochu se ho jazz týká, je~~
dr. Děrůžka pojmem a jakýmsi laukavým teem, aniž dalšími ~~úvahami~~ ~~úvahami~~ ~~úvahami~~.
~~Ale člověk se předoví o velikém štěstí a radosti, které ho v podobě jazzu v~~
životě potěšily, o vděčnosti tomu, že prostřednictvím jazzu poznal spoustu dobrých
lidí, a taky o tom, že jazz není jen tradiční dechovka nebo narpak
abstraktní modernistická hudební konstrukce, ale především všechno živé, co nás v
muzice a vůbec v životě a v kultuře obzvlášť potkává.

Panu doktorovi dík za to malé zastavení na jeho cestě s jazzem a přání jemu
i nám všem, aby ta cesta - jeho i naše - nás vedla pořád dál, i když plná výmolků,
kliků a slepých chůzí.

ROCKFEST

Uplynulo téměř třičtvrtě roku od té doby, kdy byly jedním ostudným koncertem
v Lucerně (Městské kolo Rockfestu) rozmetány jak vě proklamované teze o "zelené pro
rockovou hudbu". Stín této události pozměnil i atmosféru "národního finále"
(Palác kultury, duben). Dvojí pohled na tuto akci má jedno společné: rozčarování.
Vezměme nejprve řadového diváka. O ztížené možnosti soustředění v Paláci se hovoří
již tradičně, letos přibýlo diváků, už jeden sál - ten největší. Po chodbách tedy
bloudilo bezcílně daleko víc lidí, než je tradice, že nejlepší programy naplnily
malé sály bezezbytku, zůstala zachována. Ještě že se tito návštěvníci mohli dívat
na výtvarnou část Rockfestu, která byla letos skutečně na světové úrovni. Však také
způsobila pořadatelům a institucím největší trouble. Prostory choděb doplňovaly ještě
velmi vtipně pojaté módní přehlídky a divák, k němuž z přilehlých sálů či dolního foyeru
doléhala hudba, jako by z povzdálí mohl zažít velmi intenzivní pocit jisté
multimediální show, kterou se Rockfest 87 bezesporu stal. Jenže daleko víc lidí
přišlo na bigbit. I když chýlila tradičně ti lepší, byla už tady třeba Hudba Praha
a Krásné nové stroje. Letos byla maximálně vypíchnuta soutěž - interpretační a
autorská. Není podstatné, kdo v tomto sčítání jablek a hrušek nakonec zvítězil,
poučení však přece jen vzešlo: rockové hudební soutěživost neprospívá. Díky Rockfestu
to už dnes ví každý. Řadový divák se mohl cítit ošizen i špatnou produkcí. Diváka
nezajímají vztahy mezi Palácem a SSM, chce, aby na plakátech uvedené soubory vystu-
povaly v tu hodinu a v tom sále, kde mají být. Produční nedostatky změnil Rockfest
v tomto případě na organizovaný happening. Jen díky obětavosti některých zvukařů a
entuziasmu členů některých souborů bylo zajištěno poměrně slušné ozvučení celé akce.
nefungovalo tiskové středisko. Rockfest nemůže za těchto okolností být přehlídkou
obohacující posluchače a nové hudební vlny - na to je příliš nekonzentrován,
mohl by být přátelským setkáním - na to je však příliš zinstitutionalizovaný. Účast
svých dramaturgů a pořadatelů chce být vším. Divák, dejme tomu - specializovaný,
tedy ten, který sleduje pozorně vývoj rockové hudby u nás i ve světě, jistě hodnotí
Rockfest poněkud jinak. Ptá se, proč nemohl slyšet Ještě jsme se nedohodli z Ěrna
nebo Annu a já z Ústí - dozví se, že tyto soubory byly nepovoleny v dočasném
povolovacím řízení, protože svými estetickými normami zkrátka neodpovídají tomu, co
by chtěl Rockfest propagovat. Dobrá, ale specializovaný divák soubory zná, je překra-
pen (pokud je opravdu specializovaný, pak překrapen není), chce vědět, kterou hudbu
má Rockfest propagovat. Odpovědi zná přitom, anebo mu je sdělí v televizních
Aktualitách. (Hned po posledním koncertu v úterý večer referovali o Rockfestu
Janové Uhlík a Mrzena stejným způsobem, jako Tápisník v padesátých letech o Elvisu
Presleyem.

SLŮVA JAKSI NAVÍC

Psát o výstavách je ošidná věc, obrazy, fotografie nebo objekty samy mluví
svou vlastní řečí beze slov, Slova pro svou lehavost jsou nebezpečně zavádějící.

Je a bylo, podle mnoh, tedy správné, že se vernisáží "Letní konfrontace fotogra-
fů a výtvarníků" v jednom malém městě na Moravě, hrál Mikoláš Chadima písně s německými
texty, jejichž obsah, pro všeobecnou jazykovou absenci, většině přítomných
unikal. Ale to byl, myslím, právě záměr, jakýsi posun od významové sdílnosti k tomu,
co se pokoušeli i vystavující fotografové, výtvarníci a vlastně vůbec všichni
zúčastnění, totiž k vytvoření určité atmosféry.

Byly to, po době nervózní ostražitosti, zase chvíle plné tvůrčí pohody a chuti
něco dělat, a bylo úplně jedno, zda se právě instalovaly obrazy a nebo vařil guláš.

Vystavovali zde výtvarníci a fotografové úplně neznámí, kteří se podobné akce
zúčastnili vůbec poprvé, vedle zavedených osobností: Josky Skalníka, Vladimíra
Kokolii, Tomáše Rullera, Aleše Lamrá.....

Na malém prostoru se střetlo maximum pohledů, a přesto neložilo k třetinu a rozporům, ale naopak kurčité vnítní souržnosti a spojitosti. Těžko určit, kdo na to měl větší vliv, zda objekty nebo oslností vystavatelů. Ale přes všechnu pohodu a vzájemné pochopení, zůstal nad tím vším jakýsi stín, způsobený nepřítomností člověka na jehož počest se "Letní konfrontace fotografů a výtvarníků konala". Stín způsobený nepřítomností vězněného Karla Srya.

PSYCHEDELIE, SEX A JEŽÍŠ KRISTUS: SWANS

Zvěsti o koncertu rockové kapely západní proveniencce začaly, jak už je zvykem, kolovat v brněnských "dobře informovaných" kruzích pár týdnů předem. Ti šťastnější si mohli dokonce poslechnout elpíčko, které poslali hosté pořadatelům v Československu jako svou vizitku. Na první pohled nepřilíší působivá ani originální hudba, nicméně vcelku zajímavé image a ideologie skupiny (alespoň pokud se dalo vyčíst z textů a fotografií na obalu desky) slibovaly zajímavý zážitek.

Poměrně slušná konspirace a také termín prvního zářijového týdne se odrazily na návštěvě: v sále se sešlo kolem stovky posluchačů, kteří se dočkali prodloužení až po úmorném, téměř tříhodinovém čekání. Konečně přel desátou přichází na pódium pětice hudebníků - newyorská undergroundová skupina SWANS! Jestliže chal jejich LP *Flesh Money* naznačoval pevnou scénickou - vizuální prezenci, pak jediný pohled na scénu tuto představu bourá. Ale není čas na úvahy: bledý, jehož červené barvy bylo losaženo přehozením vlajky jisté sprátené země, soustřeďuje pozornost publika na krátce střiženého muže s akustickou Yamahou. Než bude roztržena o zem před první řadou posluchačů, stačí na ni MICHAEL GIRA - kytarista a leader Swans rozjet krátkým motivkem první skladbu koncertu. Klávesistka JARBOE se připojuje klouzavou melodií syntezátoru a Giraův hlas (připomínající svou polohou Nico) líně, ale expresivně poletuje nad tím s výrazem, který se až do konce představení téměř nezmění. Celou věc natahuje jako žvýkačku nekonečně dlouhými boostrovanými akordy elektrická kytara dlouhá NORMANA WESTBERGA, z reproduktorů se line pomalá psychedelie a kapela se snaží vtáhnout posluchače "in" i skrze křesťansky laděný text: *Save Us GCD!* Druhá skladba následuje bezprostředně - nenápadný TED PARSONS za bicími a dlouhovlasý basista s lebkou na tričku AL KYZIS vytvářejí ostinatým rytmem podklad pro Giraův deklamovaný zpěv, rozbitý neurotickými heavy-metalovými vpády kytary a syntezátorovými hluky. Zpěvák se svaluje do půl pasu, začíná erotická show, vrcholící naznačenou divokou onanií v závěrečné části koncertu.

Teprve třetí skladba přináší mírné oživení v sále. Zvuk akustického pianu a neoposlouchaný hlas zpěvačky jsou po půlhodině monotónního bezinvenčního řevu příjemným překvapením. "I'll be your body, when your body is broken" zpívá Jarboe, nastupující bicí v pohřebním rytmu a dissonantní riff elektrické kytary, jakoby odposlouchaný od českých undergroundových kapel se sedesátých let - vše prokládané syrovými dvojhlasy. Jak se později ukázalo, nejlepší skladba koncertu. Při posledním pokusu odchází část znaveného a dojatého publika a kapela se snaží vygradovat představení - marně. Opět ostinatá, takřka heavy-metalové téma vedené boostrovanou kytarou, scatový zpěv Jarboe, přicházející jakoby z transcendentna, gotická nálada a frenetické výkřiky exhibujícího Gira: "Jesus Christ, Jesus, Jesus Christ!!!"

Poslední výkřik, koncert končí. Slabý potlesk a rozpačité obecenstvo se za policejní asistence rozchází. Skončilo padesát minut z americkou undergroundovou skupinou Swans. Bylo to málo nebo moc? Spíš to druhé. Záměr Swans - zapůsobit psychofyzicky a vtáhnout diváky do světa, tedy v tomto případě do světa sexu a kultu Ježíše Krista, se nezdařil. Samotná hudba zle (podobně i u jiných psychedelických skupin) není cílem, ale prostředkem. Úspěch, či neúspěch koncertů pak ve značné míře závisí na atmosféře, která momentálně vládne na pódiu i v hledišti. Z obou stran únavné čekání na koncert tak vlastně odsouvalo předem koncert Američanů k neúspěchu, i když zůstává otázkou, zda i za optimálnějších podmínek nám má hudba Swans co říci. Se svými eschatologickými texty a uřvanou nabubřelostí neuspěli ani v sousedním katolickém Polsku.

Dota, kdy jakýkoli rockový import ze Západu byl u nás přijímán s nekritickým nadšením je naštěstí pryč. Koncerty Art Bears, Art Zoyd, Cassibru, Debil Mentols či Nico nastavily laťku příliš vysoko. Nicméně představení amerických Swans přece jen rozšířilo naši informovanost o současné nekomerční hudební scéně, o současném newyorském undergroundu.

A to není k zahoeení.....

VÝZVA 131 ROCKOVÝCH AKTIVISTŮ

Rock 'n' roll is here to stay! Ano, rock 'n' roll tady je a zůstane jednou provždy. Zvláště často by si tento slogan zaznívající na rockových koncertech v celém světě měli opakovat českoslovenští politici a kulturní činitele, kteří dosud zaplňují stránky tisku neplodnými a anachronickými úvahami na téma rock: Ano? Ne?

Nejde již o to, zda rock u nás bude žít či nikoli - o tom našťastí nerozhodují byrokrati - jde o to v jakém ovzduší, v jakých organizačních a institucionálních formách se bude odehrávat činnost hudebníků, publicistů a organizátorů tohoto žánru.

Sto jedenatřicet z nich/mj. někteří členové kapel Garáž, Hrdinové nové Fronty, HUDBA PRAHA, Ještě jsme se nedohodli, MCH Band, Plastic People, Pro pocit jistoty, Psi vojáci, Z kopce a mnoho dalších.../ se v červnu letošního roku obrátilo v souvislosti s neutešenými poměry na amatérské rockové scéně na ústav pro kulturně výchovnou činnost ÚKVC/ s výzvou k nápravě zejména právních norem, jimiž je celá tato oblast regulována, s výzvou k dialogu o nových "pravidlech hry".

V textu se signatáři vyjadřují ke třem základním problémům: zřizovatelsví, přehrávky lidových hudebníků a povolovací řízení. Konstatují, že zatímco na přelomu šedesátých a sedmdesátých let nebylo těžké najít zřizovatele, z něhož je prakticky vyloučeno pravidelné veřejné vystupování/, kve druhé polovině sedmdesátých let, po procesech s undergroundem, se situace drasticky změnila a zřizování rockových skupin se stalo "nežádoucí" a "nebezpečné", stejně jako rock samotný. Problém se potom ještě vyostřil širavou kampaní ve stranickém tisku zhruba před čtyřmi lety. Druhým sporným bodem jsou přehrávky lidových hudebníků. Jde vlastně o jedinou možnost pro amatérské hudebníky jak získat alespon minimální odměnu za provedení koncert. V přehrávkových komisích sedí ovšem funkcionáři, kteří už vzhledem k svému většinou pokročilému věku mají malé pochopení pro mladou hudbu. Celý systém přehrávek nepočítá navíc s tím, že existují soubory, věnující se jiné, než taneční hudbě. Konečně třetím okruhem problémů je povolovací řízení, spadající do kompetence národních výborů. Požadavek zřizovatelské smlouvy již dopředu vylučuje možnost vystoupení skupin, které zřizovatele nemohou nebo nechtějí mít. Repertoárový list, tj. seznam skladeb, další nezbytná formalita povolovacího řízení, byl původně pomůckou ne pro NV, ale pro OSA. Značná část amatérských souborů se však prezentuje vlastní tvorbou a málokterý z autorů je vedený v OSA. Z repertoárového listu se tak stává dokument, s nímž pořadatel nebo pracovník NV kontroluje v sále, zda se kryje seznam se skutečně odehranými písníčkami. Předložením textů vstoupí tato byrokratická operace. Důraz se zde klade především na "ideovou správnost", o níž rozhoduje několik úředníků a jejich momentální nálada. Rocková hudba je u nás i dnes více než třicet let po svém vzniku jen "trpěné zlo", píše v závěru dokumentu rockoví aktivisté a vyjmenovávají některé nejkrivlavější zásahy státu proti ní od poloviny sedmdesátých let/ proces s undergroundem v roce 1976, zákaz pražských jazzových dnů od r. 1980, pokus o likvidaci pražské "alternativní" scény o rok později, rozpuštění Svazu hudebníků v roce 1984 a konečně nynější snaha o definitivní likvidaci Jazzové sekce/. Současně upozorňují na neustálý a pro veřejnost téměř neviditelný tlak orgánů SNB i NV na skupiny, organizátory a zřizovatele formou "pohovorů" či zákazů koncertů na poslední chvíli. Těžko může tento nesnesitelný stav vyřešit jediný, byť obří koncert a la Rockfest. Proto navrhuji: zrušit podmínku zřizovatele k veřejnému vystoupení a odpovědnost přenést na pořadatele, kterým se bude moci stát i soukromá osoba, dále povolit založení celostátně působící zájmové organizace amatérských hudebníků s právem registrovat skupiny a pořádat přehrávky a konečně odstoupit od jakéhokoli omezování činnosti těch, kteří se pohybují na amatérské rockové scéně.

K dokumentu je připojen abecední seznam všech podpisů ke dni, kdy byl na adresu ÚKVC s žádostí o odpověď odeslán.

O měsíc později obdržel mluvčí skupiny rockových aktivistů Pavel Barša odpověď od ředitele ÚKVC - dr. Josefa Trnky. Pan doktor přiznává, že "stávající právní předpisy v souvislosti s amatérskou rockovou hudbou neodpovídají současnosti a především dalšímu vývoji", mělo by dojít k inovaci předpisů a vydání některých zcela nových. Dále sděluje, že "námety a připomínky" právního charakteru postupuje jejich ústav kompetentnímu orgánu, tj. MK ČSR. Podstatná část dopisu dr. Trnky obsahuje informace o tom, co hodlá dělat ÚKVC pro nápravu situace. Píše, že bylo při ÚKVC zřízeno Středisko pro zábavnou hudbu a společenskou zábavu, ve kterém chtějí jeho pracovníci řešit připomínky k právním předpisům, týkajícím se oblasti amatérského rocku, připravovat návrh na vytvoření vlastní organizační základny hudebníků a příznivců rockové hudby v podobě zájmové organizace, rozvinout ediční činnost vydáváním periodického bulletinu, monografií, odborné literatury a metodických materiálů, dále vytvořit "centrum zábavné hudby" atd. Závěrem dr. Trnka vybízí ke spolupráci a k dalšímu dialogu.

Začátkem října adresovali iniciátoři výzvy ÚKVC nový dopis, "Mluvíci podepsaných Favel Barša v něm žádá o předložení návrhů všech nových právních norem, zasahujících do oblasti amatérského rocku k veřejné diskusi, neboť "jen tak mohou vzniknout předpisy odpovídající reálným potřebám a demokraticky respektující zájmy všech". Spolu s tímto požadavkem je v dopise obsažen i návrh na formu další komunikace obou stran, a to buď přímou diskusí při osobním setkání pěti až deseti zástupců z každé strany nebo korespondenční diskusí s jednacími čísly. K veřejné diskusi na téma připravovaných právních norem vyzvali signatáři dalším dopisem i Ministerstvo kultury ČSR.

Od té doby čeká 131 hudebníků, publicistů a organizátorů na odpověď. Jediným novým momentem v rámci celého případu (podle zprávy, za jejíž věrohodnost neručíme) je návštěva pracovníků StB v Blanické ulici v Praze, kde ÚKVC sídlí. Došlo zde prý k téměř komické situaci: na příkaz orgánů k vydání všech materiálů týkajících se výzvy 131 reagovali pracovníci této organizace zoufalým hledáním dokumentů po celém ústavu - ... marně !

(25.11.87)

/-bobr-/

PODNET PŘÍPRAVNÉHO VÝBORU UNIJAZZ

adresovaný

adresovaný: Úřadu předsednictva vlády ČSSR, Ministerstvu kultury ČSR, Ústřednímu výboru KSČ, redakcím Rudého práva, Mladé fronty, Svobodného slova, Lidové demokracie, Práce

V Praze 5.10.1987

Věc: podnět k legislativním úpravám v oblasti kulturně výchovné a zájmové umělecké činnosti.

S uspokojením jsme přijali během svých jednání na pddě Ústavu pro kulturně výchovnou činnost z úst ředitele Dr.Trnky zprávu o chystaných změnách právních norem týkajících se kulturně výchovné a zájmové činnosti. Normy aplikované v součinnosti skutečně už po dlouhý čas nevyhovují dynamickým požadavkům této kulturní sféry, naopak se staly brzdou zdravého rozvoje celé oblasti. Jsme přesvědčeni, že taková změna, má-li skutečně sloužit kulturním zájmům naší společnosti, musí prolínat zcela otevřeně pod dohledem celé společnosti, kdy k řešení problému musí mít možnost přispět každý jednotlivec a každá organizace, jichž se záležitost dotýká.

Pro to navrhujeme :

- 1/ předložit připravované zákony a normy k veřejné diskusi v denním tisku
- 2/ otevřít diskusní tribunu v čs.rozhlase a televizi
- 3/ do diskuse zapojit čtenáře odborného tisku(Melodie, Gramorevue, Populár, resp.další kulturní periodika)
- 4/ zajistit připomínkové řízení v organizacích a zájmových skupinách.(Česká hudební společnost, Česká jazzová společnost, členská základna Svazu hudebníků ČSR, jeho jazzové sekce a sekce mladé hudby, jejímiž adresáři disponuje Ústav pro kulturně výchovnou činnost, společenská organizace podílející se na zřizovatelské a organizační činnosti v této oblasti, kulturní domy atd.)
- 5/ předložit k diskusi renomovaným odborníkům z řad hudebníků z oblasti ZUC, zkušeným publicistům a organizátorům jednotlivcům.

Jsme přesvědčeni o oprávněnosti našeho požadavku v duchu kladných zkušeností, které přináší veřejná diskuze k navrhovaným novým zákonům o státním podniku a pod.

S očekáváním vyjádření k našemu návrhu

přípravný výbor UNIJAZZ- sdružení pro jazzovou hudbu ve vztahu se světovou kulturou (ve schvalovacím řízení Federálního ministerstva vnitra, září 1987)

Vladimír Kouřil, Joska Skalník, Tomáš Křivánek, Ing.Čestmír Huňát, RNDr. Jiří Exner

JEDEN MÍROVÝ KONCERT

PLZEŇ - LOCHOTÍN 15.9.87

Na rockové koncerty se poměrně rychle zapomíná, pokud ovšem nevystupují opravdové hvězdy nebo se nestane něco pozoruhodného. Poklidné letní pauzování bylo narušeno zprávou o koncertu dvou výborných skupin z NSR. Punková DIE TOTEN HOSEN a progresivní EINSTÜRZENDE NEUBAUTEN v Plzni. Mezi fanoušky se potuluje mnoho fám a stalo se zvykem nejezdit do Budapešti na Stouny a Dowieho. Proto málokdo ze zasvěcených věřil této zprávě, dokud kdesi v tisku neprolétla nenápadná zprávička o chystaném kulturním setkání účastníků pochodu Olafa Palmeho a českých fans. Německé kapely měly hrát ve společnosti našich hvězd DALIBORA JANDY, MICHALA DAVIDA a STROMBOLI. Tuto trochu nezvyklou sestavu ještě doplňovaly další německé kapely, východní No.55 a západní HEIDLING.

Začneme trochu odjinud. U nás nikdy nehrála opravdová zahraniční Punková kapela. Jak se mohlo stát, že toto tabu padlo? Zaručené zprávy tvrdily, že v době návrhu zahraničních skupin čerpala většina kulturních pracovníků a inspektorů dovolenou. Kdosi aktivní napsal návrh, který kupodivu prošel a my jsme se s nimi mohli alespoň částečně setkat 15. září 87 v Plzni na koncertě, který opět rozvířil poklidné vody naší oficiální kulturní aktivity.

Rockový koncert není Porta a tudíž se na Lochotíně nekonal "vyprodaný dům" a i policie se pečlivě připravila. Na obrovském jevišti se zkouší aparatura a formuje místní skupina (HRB), která zahajuje celý blok. Pod pódium se zase formují pankáči, z nichž je většina ze sousedního NDR. Po straně roste hromada železného šrotu, jako nezbytná rekvizita NEUBAUTEN. Po nezbytných projevech a folkařích začínají TOTEN HOSEN. Hrají perfektní punk a mají úspěch. Pankáči rádi pod pódium a policie se začíná formovat. Po skoro hodinovém vystoupení a několika přídavečích se dav pomalu uklidňuje. Vystupují nudní No.55 a HEIDLING. V zákulisí se zatím dějí neuvěřitelné věci. TOTEN HOSEN oslavují úspěch, praská tabulka ve dveřích a v tu chvíli je šatna plná policajtů. Rvačka, všude rozbité sklo a židle. Silní muži stojí ve dveřích a nedovolují fotit, ani vstoupit. Zájem policie také vztahuje placka JAZZOVÉ SEKCE. Incidenty se množí a diváci nic netuší, nechtějí před sebou jiné divadlo. Jednomu z vyvolených se dostává ponaučení kameny, kalímky a vůbec vším co je po ruce. Statečně odolávající Michal DAVID stojí sám na podiu a snad si ani neuvědomuje, že je znemožněn a poprávu vytráskán. V tuto chvíli už je hlavním účinkujícím všudypřítomná policie, která se neohrožuje použitím ani psy. DAVID dokončuje své vystoupení za policejní asistence. Poté jsem jsem svědkem rozhovoru, při kterém DAVID dává veškerou vinu dramaturgii. Inu, kdo ví.....

Autobus přijíždějící k šatnám má zvláštní poslání. Odvézí vypovězené účastníky a aktivisty pochodu Olafa Palmeho, EINSTÜRZENDE NEUBAUTEN a TOTEN HOSEN zpět za hranice našeho státu. Je zcela logické, že přítomní fanoušci se nechtějí smířit s touto nešťastnou akcí. Autobus je obklíčen policií, štekají psi, létají filmy, vytažené odvážným fotografům a létají obušky. Ozývá se skandování "Ať žije MÍR"...

STROMBOLI a DALIBOR JANDA v poklidu dohráli, vedle pódia je osiřelá hromada železného šrotu a diváci odcházejí. Cestou do Prahy diskutujeme, provokace, nebo ne. Proč ty hlídky na výpadečkách z Plzněš kontroly ve vlacích?

Nevím jak my, ale cestující jednoho autobusu mířícího k našim hranicím určitě nezapomenou. TO přece není MÍR....

PÍSEM, PÍŠOU, PSALI.

Přítomnost různých časopisů je citlivým záznamem společenského dění. Podle jejich vzniku a zániku by se dala psát historie naší populární hudby, to jest jazzu i rocku.

Velmi úspěšný byl v tomto bodě rok 1970. Po osmi letech přestal vycházet repertoár malé scény. Po sedmi letech Hudba pro radost. To by tak ještě scházelo. Pro radost. Z blízkých časopisů, všímajících si hudby zanikly HI-FI Magazín časopis Hudba a zvuk. Ten samozřejmě také. Dnešní svazáci netuší, jak vznikající osvětovou pomůcku měli v časopise MY. Dvuměsíční Jazz Bulletin Čs. jazzové federace, předchůdce bulletinu JAZZ Jazzové sekce Svazu hudebníků, zahušel i s mateřskou organizací v r.1968. Likvidace jazzových časopisů má dlouhou tradici. Osobně jsem si prožil násilný zánik následného jazzového bulletinu, všech jeho příloh a opět i jeho rodné organizace. Za téměř zánik lze označit kvalitu měsíčníku Melodie po pádu Titzlovy redakce.

A tak každý z těchto časopisů svou historií vypovídá o tom, jaká situace momentálně je - a nejen v hudební oblasti. Protože vznik, kvalita i zánik časopisů a jejich redakcí zrcadlí postoje nejrozličnějších orgánů a institucí vůči kultuře. To jest vůči lidem.

Jaká je situace dnes? Melodie živoří na kvalitě a doufáme, že nová redakce provede transfúzi.

Odpovědné orgány došly časem k poznání, že Jazzovou sekci a její činnost by bylo lépe jen dobré nahradit. V oblasti ortodoxního jazzu byla již před časem ustanovena Česká jazzová společnost, která před čtyřmi roky údajně vydala jedno číslo časopisu Triangl. Nyní ke svým členům přichází s prvním číslem Bulletinu ČJS a ÚKVČ AKCENT.

Znamená to, že každé číslo bude mít jiné jméno? To by byla ve světě časopisů docela zajímavá zvláštnost! Akcent mentálně připomíná Jazz bulletin z počátku 70 let. Bezelstná zahleděnost do vlastní jazzové duše a programová spokojenost se stavem jazzového života. Tradiční autorské zázemí: Dr. Dorůžka, Mácha, Velebný, Hueher, Matzner, Poledňák a ještě pár přátel. Není určeno pro veřejnost. Na samizdatové šíření Akcent zatím neláká.

Rockovou díru po Jazz bulletinu Jazzové sekce hodlá zaplnit jiný časopis ÚKVČ. Zdá se, že toto pracoviště, o jehož existenci věděli jen ti nejzasvěcenější znalci administrativně správního zákulisí naší populární hudby, má se svým dědictvím po JS svou hlavu i duši práce. Časopis bude mít metodické poslání, takže na stánky PNS také nepřijde. Doufejme, že Josef Vlček bude mít dostatek neomezeného prostoru pro své představy o rockovém časopise. Aťže bude metodický. Metodický znamená soustavný, konaný podle určité správné metody. Také promyšlený a účelný.

Vedle toho existuje ještě celá řada příležitostných i pravidelnějších klubových plátků a cyklostylovaných časopisů, které si vydávají pro potřeby úzkého kruhu svých přátel, různé neorganizované skupinky nadšenců. Ale o těch mají většinou přehled jen ti, kteří si je vydávají.

Listováním v hudebních časopisech posledního čtvrtstoletí docházím k závěru: za prvé časopisy u nás zanikají nikoli z důvodu nezájmu čtenářů, ale administrativními rozhodnutími. Zanikají pokud možno v okamžiku kulminace kvality. Za třetí, nové časopisy vznikají zásadně po časové prodlevě, čímž je vytvořen prostor pro slavnostní nástup, který mladším zájemcům neumožní rozptýlovat se srovnáváním s tím, co před lety bylo. Tím zaniká potřeba navázat na předchozí kvalitu a je možno bezpečně udělat několik kroků zpět.

(Vladimír Kouřil, listopad 1987).

USMĚVAVÉ TVÁŘE NA FOLKOVÉ LIPNÍCI

Krásný je vzduch
Krásnější je moře
Co je nejkrásnější?
Usměvavé tváře

Jaroslav Hutka: Náměšť

Ještě před několika málo lety bychom spočítali významnější přehlídky folkové a rockové hudby u nás na prstech jedné ruky. V poslední době je jich naopak tolik, že v nich i člověk zasvěcený ztrácí orientaci. Většinu z nich provází spolu s kladnými momenty také srovnatelná chronická neudů. Kromě nesmyslného a upachtěného soutěžení, porot, medailí a diplomů je znehodnocuje především křečovitě úsilí povolovacích orgánů (a vstřícná snáživost některých organizátorů) o vytěsnění či alespoň okleštění všeho, co jakýmkoli směrem výrazněji vybočuje z již zažitých a jakžtakž tolerovaných šablon, co otevírá nová okna a dveře svěžímu vzduchu, co odvážně odhaluje mnoho bolavých míst naší současnosti, polistky i pořádně nabuřené vředy, volající po čistém i rázném chirurgickém zákroku. Ročním produktem takovéto protektorské činnosti je vytváření novodobých mučedníků, sladce vábivých lákadel pro početnou posluchačskou obec především mladých lidí. Ta tyto "psance" přijímá mnohdy bez výhrad a není schopna rozeznat občasný pokles hudební či textové kvality jejich tvorby.

Snahou dramaturgie lipnického festivalu je vyhnout se těmto škodlivým extrémům, nesoutěžit a nerozdávat diplomy, předvést umělce povolované i nepovolované (někdy i v neobvyklých seskupeních), umožnit posluchačům výhled ze stylových škatulek v nichž mnozí z nich vězí, ukázat jim, kolik je kolem nich zajímavé a inspirativní hudby, kolik se rodí písní s novými kontexty hudebními i myšlenkovými, kolik je zase těch, které přímo nebo oklikou přispívají ke kontinuitě s předchozím děním v této oblasti. Proto hrála posledně na Lipnici vedle ostřílených folkových bardů typu Merty, Nohavici, Dědečka, Dobeše, Buriana a Hoffmana také avantgardní skupina Letula pendula, syrově současná rocková kapela Z kopce, hudebně i fyzicky uhrančivě krásná Iva Bittová s bubeníkem Pavlem Fajtem, metalfolklorní Ciment či tradicionalisté Blues bujon a Ján Litecký-Šveda. Proto zazněla pod lipnickým hradem z reproduktorů i z hrdel diváků Hutkova Náměště. Je totiž načase odhodit zbytečný strach, ignorovat nám vnucená tabu, začít se zbavovat jednostranných, černobílých pohledů, do nichž nás mnohdy vmanipulovala nemocná atmosféra posledních pomalu už dvaceti let.

Nejvyšším podtextem lipnické přehlídky je návrat k normalnosti, k přirozenosti, ke smysluplné a hodnotné hudební a slovesné tvorbě, odbourávání žánrových a názorových bariér, podnícení občanské a lidské aktivity každého z nás, rozšíření myšlenky o povinnosti žít v pravdě a o právu žít v důstojnosti. Bylo milé spatřit na Lipnici usměvavé tváře hudebních publicistů a kritiků, vedle členů výboru Jazzové sekce, signatářů Charty 77, členů Sekce mladé hudby, organizátorů jiných hudebních akcí, vousaté pamětníky vedle těch nejmladších, dělníky a učně vedle studentů, všechny ty, které takto být zatím na pouhý jeden den spojil příjemný hudební zážitek.

Je zajímavé, ne-li přímo příznačné, že s touto koncertní hudební akcí jde téměř automaticky ruku v ruce její kvalita, vyplývá to nejen z úrovně lipnického festivalu, ale také z dalších vnitřně spřízněných přehlídek (Valašský špalíček, Frýdštejn). Zaznamenejme tedy jeden z několika současných pokusů o obnovení normálního, pravdivého a přímého pohledu na svět, o překlenutí nahromaděných mezer generačních, kulturních, historických, ale také etických a estetických. Zda se tyto pokusy vydaří, může ukázat jen čas.

SLOVO NA ZÁVĚR - možná užitečné, možná zbytečné

V historii se výbor Jazzové sekce čas od času obracel na členy, aby si ověřil jejich důvěru ve svou práci. K tomuto kroku, který by měl být základem pravidlem slušnosti ve všech organizacích, se přistupovalo zpravidla v nalahavých okamžicích, kdy se rozhodovalo o bytí či nebytí organizace. Starší členové si jistě připomenou členskou schůzi Jazzové sekce /vlastně jedinou/, konanou před téměř deseti lety, kdy nadřazený Svaz hudebníků poprvé vážně ignoroval zájmy svých členů a snažil se Jazzovou sekci zlikvidovat. Podobně se výbor JS obrátil na členy ještě dvakrát v tomto desetiletí. Poslední anketa posloužila jako podklad pro dokument "Jací jsme", vydaný již v době, kdy celý výbor pykal za podobné "hříchy". Svým způsobem to bylo vždy píchnutí do vosího hnízda členské pasivity, přičemž nebylo jednoznačné, jak se členové zachovají, zda výbor Jazzové sekce podpoří.

Z tohoto pohledu byl v nedávné kritické situaci velmi ožehavý i náš průzkum zájmu o činnost navržené nové organizace, kterou pracovně nazýváme UNIJAZZ. Případný negativní ohlas mohl být doslova osudný pro naše osoby a snahy navázat plynule na činnost Jazzové sekce a dále ji rozvíjet. Nicméně odpověď třítisíčního zájemce, zaregistrovaná ještě před vánocemi 87, nás přesvědčila, že naše práce v uplynulých měsících má své opodstatnění a byla vedena správným směrem.

Sdružení UNIJAZZ, jehož ustavení se snažíme prosadit, není žádnou záhodou na Jazzové sekci, již jste včetně nás stále kolektivními členy v rámci Mezinárodní jazzové federace. /Zasedání výboru MJF v říjnu t.r. potvrdilo platnost členství JS pro rok 1988./ Vedení MJF je /jak jste již asi pochopili/ informováno o našem postupu na poli organizačně právním a podporuje jej.

Zůstáváme amatéry a nemáme důvody dělat něco jinak, než v uplynulých sedmnácti letech: podle představ svých a představ členů, kteří nám poskytli důvěru. A pokud přece jinak, tak jediné více a lépe. Ostatně, kulturní aktivity každého člena se bude uplatňovat nezávisle na tom, bude-li spojována společným jménem nebo ne. Ideje přenášejí lidé, nikoli názvy organizací.

Takže pokud jde o UNIJAZZ a Jazzovou sekci: vycházíme z reality, že Jazzová sekce /kdo chce, ať si heslo "sekce" najde ve slovníku cizích slov/ je složkou dnes už neexistujícího Svazu hudebníků ČSR, který se nikdy příliš nesnažil o zachování své existence a činnosti, a pokud ano, tak většinou právě na úkor Jazzové sekce. Chceme žít a pracovat dál, bez závislosti na takových nadřazených organizačních strukturách, kterým je přání členské základny lhostejné a její aktivita překážkou. Chceme žít a ne živořit, pracovat a ne se lopotit. A už vůbec nechceme slevovat ze základních myšlenek a z kvality odvedené práce.

Naši členové a příznivci potvrdili, že zájem na takové činnosti mají. Tisícovky došlých dopisů hovoří o budoucnosti, ne o minulosti. Jasně vyšlo najevo, že žádná z dosud direktivně vzniklých náhražek nepřináší uspokojení kulturních požadavků a zájmů početného společenství občanů, kterým tuzecké zákony zaručují určitá práva. V založení zájmové organizace pro objektivně existující zájemce není nic, co by s těmito zákony bylo v rozporu. A protože ke kvalitní práci je u nás statut organizace téměř podmínkou, bojujeme o její existenci, jak umíme nejlépe.

Názory na naše počínání se mohou různit. Vy jste nás podpořili /a my vám za to moc děkujeme/. Řada z těch, kteří nám neodpověděli soudí, že za čas budou moci říct - no jo, já to věděl, že to nedopadne /případně i - to mají z toho, že nebyli tvrdší/. My jsme se za sedmnáct let nezměnili. Zřejmě věříme, že naše anabáze za hodnotnou nezávislou kulturou vede správným směrem, a že dnešní pesimisté jednou opět změni svůj názor, přijdou a projeví zájem třeba o čtvrtý díl rockového slovníku, jak tomu bylo už nejménou v minulosti Jazzové sekce. Vlastně to říkáme pořád. Jináčí už nebudeme. Což asi platí hodně obecně. Ahoj.

Váš výbor.